

24612 *LLEI ORGÀNICA 16/1994, de 8 de novembre, per la qual es reforma la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.* («BOE» 268, de 9-11-1994, i «BOE» 285, de 29-11-1994.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El llarg temps transcorregut des de l'entrada en vigor de la Llei orgànica del poder judicial ha permès acumular el bagatge d'experiències suficient en la seva aplicació per poder determinar amb rigor els aspectes en què la reforma és necessària. Ara bé, una reforma que completi tots els aspectes que necessiten un retoc ha de ser objecte de l'estudi i l'elaboració més ampli possible amb tots els sectors socials i professionals afectats i per això exigeix un lapse de temps relativament ampli per a la seva preparació. Tanmateix, la necessitat de determinades modificacions es presenta amb una especial urgència i amb la màxima claredat, ja que responen a la conveniència de perfeccionar l'equilibri entre els poders de l'Estat, i es reconeix al Consell General del Poder Judicial les competències que l'òrgan de govern del poder judicial considera com a necessàries per a l'exercici íntegre de les funcions constitucionals.

Això ha permès anticipar en aquesta Llei orgànica de reforma de la Llei orgànica del poder judicial les qüestions que, pel fet de respondre a les característiques que s'acaben de recollir, són susceptibles de tractament legislatiu immediat, sense minva del màxim deteniment i reflexió que s'ha de dedicar als altres aspectes d'aquella Llei que necessiten una modificació.

II

En la relació circumstanciada de les necessitats de l'Administració de justícia per a 1992, el Consell General del Poder Judicial va plantejar, per primera vegada després de l'entrada en vigor de la Llei orgànica, la seva posició sobre la consideració de la matèria relativa a la selecció de jutges i magistrats com a competència pròpia, sense deixar de reconèixer, tanmateix, les competències concurrents del Govern derivades de la responsabilitat política d'aquest òrgan en la proposta i execució de la política pressupostària aprovada per les cambres i, d'acord amb aquesta, de la decisió sobre les dimensions personals i materials de l'aparell organitzatiu en el seu conjunt al servei del poder judicial. Posteriorment, el Consell General del Poder Judicial ha reiterat aquesta sol·licitud algunes vegades.

Aquesta Llei orgànica no només efectua l'atribució de la competència en matèria de selecció de jutges i magistrats al Consell General del Poder Judicial, sinó que intenta resoldre les qüestions que s'han plantejat des de l'entrada en vigor de la Llei orgànica del poder judicial directament relacionades amb la matèria.

El sistema d'ingrés a la carrera judicial, s'aborda i no només en el que s'ha acordat anomenar l'accés pel tercer o el quart torn. En efecte, tant la composició del tribunal, com la potenciació d'una etapa de formació inicial o prèvia a l'exercici de la funció jurisdiccional es modifiquen a la Llei. L'accés a la carrera judicial de juristes amb més de sis anys d'exercici professional previst a la Llei orgànica del poder judicial vigent (l'anomenat tercer torn) es configura en el text proposat com un concurs oposició, i es

limita a una quarta part de les places de la categoria de jutge.

El sistema d'accés a la categoria de magistrat mitjançant concurs entre juristes de reconeguda competència amb més de deu anys d'exercici professional ha donat lloc a qüestions en la seva aplicació que sovint han arribat al Consell General del Poder Judicial i als tribunals. Aquesta Llei intenta resoldre aquestes qüestions d'acord amb les línies que es consideren més adequades a la jurisprudència i a la doctrina integrada per les resolucions i declaracions sobre la matèria del Consell General del Poder Judicial, i estableix les garanties adequades. Així: a) d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Suprem, es permet que siguin convocats a l'entrevista tots els candidats o només els qui hagin superat una determinada puntuació; b) es preveu l'establiment del procediment idoni perquè el tribunal pugui tenir coneixement suficient de les incidències que puguin haver afectat el candidat al llarg de la seva vida professional amb transcendència per valorar la seva aptitud per a l'exercici de la funció judicial, i solucionar les deficiències observades en aquest punt en la pràctica dels concursos; c) es disposa que el resultat de l'entrevista es tradueixi en una valoració definitiva dels mèrits, amb el límit d'una modificació de la puntuació inicial d'aquells en una proporció màxima determinada, amb la finalitat de reforçar les garanties en el procediment; d) en el mateix sentit d'accentuar les garanties, s'estableix que el tribunal, quan aprecii la falta de la condició de jurista de competència reconeguda en el candidat, ha d'acordar-ne l'exclusió de manera específicament motivada i ho ha de comunicar a l'interessat; e) respecte al contingut de l'entrevista, es recull literalment la proposta efectuada pel Consell General del Poder Judicial en els seus informes a les convocatòries efectuades fins ara, i f) també es recull la proposta del Consell General del Poder Judicial respecte al requisit de la redacció de l'acta detallada corresponent.

Es preveu la possibilitat que tinguin accés a les proves d'especialització els que ja són magistrats. Amb això se segueix la voluntat manifestada pel Consell General del Poder Judicial en diverses convocatòries, que ha estat considerada, tanmateix, pel Tribunal Suprem com a incompatible amb el text de la Llei vigent -pel que fa a les proves d'especialització en l'ordre social-, cosa que fa necessària la modificació que introdueix aquesta Llei.

Igualment s'admet en el text proposat la participació de membres de la carrera fiscal en les proves d'especialització, de manera que s'augmenta la participació en aquestes i es recull la tradició anterior a la Llei orgànica.

Respecte a l'ingrés i permanència a la carrera judicial s'estableixen dues limitacions que ja s'apliquen, encara que de vegades se n'ha discutit la cobertura normativa: a) la impossibilitat de presentar-se a proves de selecció quan s'està en una edat molt pròxima a la de jubilació, i b) la impossibilitat de sol·licitar l'excedència voluntària fins assolir els tres anys de serveis efectius, cosa que es tracti de membres de la carrera judicial ingressats mitjançant concurs entre juristes que pertanyin a un altre cos de l'Estat.

D'altra banda, es recull en el text la possibilitat que el Consell General del Poder Judicial realitzi per la via de l'especialització les convocatòries de concurs per a l'ingrés en la carrera judicial per la categoria de magistrat de juristes de competència reconeguda, i s'estableix una limitació derivada de la mateixa especialitat, que és la impossibilitat d'exercir jurisdicció en un altre ordre fins que hagin transcorreguts cinc anys, i amb la formació prèvia que es consideri necessària, de manera que es compleixen dues aspiracions de l'òrgan de govern dels jutges i magistrats tendent a dotar de més efectivitat aquest sistema d'accés a la carrera judicial.

Es regula la figura dels jutges adjunts, i s'atribueix als qui hagin superat l'oposició el caràcter de funcionaris en

pràctiques. Es preveu que les seves funcions, que ha de precisar per reglament el Consell General del Poder Judicial, només poden ser auxiliars i de col·laboració amb els titulars dels òrgans judicials, excepte en el cas que la Llei orgànica del poder judicial disposi una altra cosa en el marc de les mesures de suport als òrgans judicials.

III

La Llei aborda una nova regulació de la composició i normes de funcionament de les sales de govern dels tribunals superiors de justícia.

En primer lloc, s'ha donat entrada, com a membres nats, als presidents de les audiències provincials radicades en el territori del tribunal superior corresponent. Amb això es pretén que els qui ocupen la presidència dels òrgans col·legiats en matèria civil i penal en les respectives províncies intervinguin en les decisions que han d'adoptar aquests òrgans. S'estableix, alhora, que el nombre de membres nats i electes romangui equilibrat i augmenti el nombre de membres electes en la mateixa proporció que augmenta el de nats, com a conseqüència de la incorporació dels presidents de les audiències provincials.

Igualment s'ha considerat imprescindible la presència dels degans que, escollits pels magistrats, estan alliberats del seu treball jurisdiccional de conformitat amb l'article 163 d'aquesta Llei pel fet de tenir a càrrec seu la responsabilitat específica de l'estructura judicial a les grans ciutats. Tenint en compte la forma de la seva elecció, la seva integració es produeix amb la consideració de membres electes i sense necessitat, per tant, de reequilibri en el nombre de membres electes.

El funcionament de les sales de govern, en els casos en què el nombre de membres sigui superior a deu, ha plantejat a la pràctica nombrosos problemes d'efectivitat perquè no està previst en el text de la Llei orgànica del poder judicial un altre sistema d'adopció d'acords que el de les reunions de ple.

Per donar més efectivitat al funcionament d'aquestes sales es preveu, com a conseqüència, la creació de la Comissió composta per tres membres nats i tres d'electes, elegits tots ells per la totalitat dels components de la Sala, que són renovats anualment, i el sistema de funcionament i facultats d'aquesta comissió.

Finalment, s'estableix el sistema de dació de compte dels assumptes tractats en comissió al ple, i la facultat del president del Tribunal Superior de Justícia d'abocar al ple els assumptes de transcendència o interès i els que proposin la majoria dels membres de la Sala de Govern de forma raonada.

IV

El règim de provisió de places també és objecte de modificació en aquesta Llei.

D'una banda s'ha establert la possibilitat que les seccions de les audiències provincials puguin estar compostes per quatre magistrats, quan les necessitats del servei ho aconsellin, a fi de dotar-les de més operativitat.

Alhora, s'ha introduït, amb caràcter general, la possibilitat que el Consell General del Poder Judicial, amb l'informe previ de les sales de govern, pugui atribuir en exclusiva el coneixement de determinats assumptes o de les execucions en tots els ordres jurisdiccional, a un o diversos jutjats quan hi hagi en una circumscripció diversos jutjats de la mateixa classe. La Llei reconeix al Consell General del Poder Judicial la important facultat de no treure a concurs de trasllat temporalment determinades places, responent amb això a la proposta efectuada per aquest òrgan constitucional arran de l'esgotament de la clàusula que conté la disposició addicional sisena de la Llei orgànica 3/1989, de 21 de juny, per la qual es va suspendre temporalment el requisit dels tres anys de serveis

efectius en la carrera per a l'ascens a magistrat i habilitant amb això un mitjà eficaç per pal·liar l'existència d'excessives vacants.

L'experiència ha demostrat la necessitat d'arbitrar mecanismes d'estabilitat en la provisió de places de jutges o magistrats. El Consell General del Poder Judicial ja havia arbitrat mesures que ara s'inclouen en el text de la Llei i que limiten la possibilitat de concursar als qui no facin dos i tres anys que estan destinats depenent del fet que la destinació servida s'hagi obtingut de manera forçosa o voluntària.

La reforma també inclou un nou disseny de la provisió de places en els ordres jurisdiccional contenciós administratiu i social, i propicia l'especialització o la realització d'activitats formatives específiques amb caràcter previ a servir la destinació en aquests òrgans.

V

La proclamació de la necessitat d'una modificació de la regulació dels magistrats suplents, jutges substituïts i de provisió temporal constitueix una constant des dels primers moments del Consell General en el seu actual mandat, d'acord amb la necessitat d'assumir les competències adequades per a l'exercici de la seva funció. Malgrat l'avanç produït quant a la cobertura de places judicials, segueix sent una necessitat, que s'entén conjuntural, arbitrar sistemes per millorar i fer més efectiva la cobertura de les places vacants.

Per al nomenament de magistrats suplents, i amb la finalitat d'aclarir dubtes de legalitat, la Llei recull explícitament la interpretació de l'article 200 de la Llei orgànica del poder judicial mantinguda fins ara constantment pel Consell General del Poder Judicial en les disposicions generals, nomenaments i actes de resolució de recursos, en el sentit que la facultat de nomenament de magistrats suplents afecta el Tribunal Suprem i l'Audiència Nacional.

La Llei intenta millorar les garanties pròpies del règim dels magistrats suplents, i ordena que, no només les propostes de nomenaments, sinó també l'ordre de preferència i les exclusions de sol·licitants es motivin especialment. Igualment s'exigeix que aquest requisit de motivació es compleixi en les propostes d'adscripció, que poden tenir tanta importància pràctica com les propostes de nomenament. Amb la mateixa finalitat es proclama la integració funcional d'aquests magistrats en condicions d'absoluta igualtat amb la resta dels membres de la Sala i es regulen amb més detall les qüestions relatives a les causes d'incompatibilitat, les prohibicions i els motius de cessament, que s'esmenten taxativament.

La preocupació per la qualitat de la funció dels jutges no titulars s'atén en aquesta Llei: a) preveient que la preferència per al nomenament derivada de l'exercici anterior de funcions jurisdiccional només s'ha de tenir en compte quan aquest exercici hagi tingut lloc «amb aptitud demostrada»; b) establint que la Sala de Govern, en les seves propostes, ha de valorar la idoneïtat i l'aptitud del candidat i fixant la falta d'aptitud, i no només la desistiment en l'exercici dels deures del càrrec, com a causa de cessament, i c) finalment, precisant que la preferència per ser nomenats d'aquells en els quals concorrin determinades circumstàncies només ha de tenir lloc en cas que no resultin desvirtuades per altres que comportin la falta d'idoneïtat.

En matèria de substitucions externes, la Llei estableix les circumstàncies d'acord amb les quals s'ha de concretar el concepte jurídic indeterminat d'impossibilitat de substitució ordinària que obre el pas a l'externa i per establir el criteri segons el qual no pot ser exclòs cap ordre jurisdiccional del règim de substitucions externes. Es precisa quan és procedent aplicar la pròrroga de jurisdicció.

VI

Amb la finalitat de contribuir a dotar el Consell General del Poder Judicial del suport tècnic idoni per a l'exercici de les seves funcions constitucionals de govern del poder judicial, la Llei reconeix als funcionaris destinats en els seus òrgans tècnics la situació de serveis especials, i equipara en aquest punt el Consell General del Poder Judicial amb altres òrgans constitucionals de l'Estat.

VII

La comissió per un jutge o magistrat de qualsevol delictes dolós, tant si s'ha comès en l'exercici de la funció judicial com si no, té un significat especial que transcendeix les conseqüències estrictament penals que preveu el Codi, més enllà fins i tot de les penes privatives de drets, ja que evidencia la seva incapacitat per a l'exercici de la funció jurisdiccional mentre no obtingui la rehabilitació, com deriva de l'article 303 de la Llei orgànica del poder judicial. Per tant, és procedent fer una nova regulació a aquests efectes i modificar el que estableixen els actuals articles 379.1.d) i 380.

VIII

El Consell General del Poder Judicial en successives memòries, i el defensor del poble, en l'informe de 1991, han posat de manifest la necessitat urgent de reformar la regulació de la potestat disciplinària respecte a jutges i magistrats perquè, sense minva de les garanties necessàries, resulti eficaç el seu exercici com a instrument indispensable per al funcionament adequat de l'Administració de justícia i per al degut assegurament de la independència judicial. Doncs aquesta exigència de l'Estat de dret té en la submissió a l'ordenament jurídic de jutges i magistrats i en la institució de la responsabilitat judicial les autèntiques garanties que serveix a les finalitats per a les quals ha estat reconeguda per la Constitució (article 117.1 CE) i configurada per l'ordenament jurídic. En definitiva, independència judicial i responsabilitat de jutges i magistrats no són postulats antitètics sinó rigorosament complementaris.

Amb aquest propòsit s'aborda, en primer lloc, la modificació del règim de prescripció, causa d'extinció de la responsabilitat disciplinària amb fonament constitucional en la seguretat jurídica (STC 157/1990), però que no s'ha de convertir a la pràctica, com passa, en motiu d'impunitat generalitzada de conductes que, tot i ser certament reprobables i d'indubtable transcendència per a una eficaç prestació de la tutela judicial, queden sense sanció per la brevetat dels terminis prescriptius i per la previsió legal sobre la seva interrupció.

Per tant, s'amplien aquests terminis i s'acull, entre les solucions possibles, els que són més comuns en el dret disciplinari, encara que es manté per a les infraccions lleus el termini prescriptiu que estableix el Codi per a les faltes penals.

La regla del començament del termini de la prescripció de les infraccions a partir del moment de la seva comissió requereix una previsió especial en el supòsit de les accions i omissions que donen lloc a la declaració de responsabilitat civil, ja que només a partir de la fermesa de la sentència en què aquesta responsabilitat es declara és exigible la de caràcter disciplinari.

Així mateix, s'estableix que la interrupció de la prescripció de la infracció es produeixi no només per l'acord d'iniciació de l'expedient disciplinari, sinó també per la incoació de qualsevol diligència informativa relacionada amb la conducta investigada, sempre que en un cas i en l'altre hi hagi l'oportuna notificació. Amb això s'evita el còmput indegut per al termini de prescripcions del temps que transcorre durant la pràctica d'unes actuacions, d'utilització molt freqüent, encaminades realment a depurar

responsabilitats, encara que formalment no hagin donat lloc al procediment disciplinari, de les quals té coneixement el jutge o magistrat afectat per aquestes. Per bé que, en nom de la mateixa seguretat jurídica a la qual respon la institució de la prescripció, s'introdueix a la Llei la cautela, comuna en l'exercici de la potestat disciplinària, que consisteix en el fet que la prescripció torna a córrer si el procediment iniciat roman paralitzat durant el termini de sis mesos per una causa no imputable al jutge o magistrat subjecte a l'expedient.

En segon lloc, es procedeix a una nova tipificació dels il·lícits disciplinaris governatius de jutges i magistrats, amb expressa supressió, a través de la disposició derogatòria, de l'anomenada responsabilitat intraprocessal o disciplinària processal que contenen la Llei d'enjudiciament civil i la Llei d'enjudiciament criminal. En aquest sentit, s'inclouen en l'elenc de tipus noves conductes que mereixen un innegable retret des de la perspectiva de la relació de servei del jutge o magistrat i que fins ara no eren sancionables per falta d'una adequada previsió normativa. Alhora, es reforça la seguretat jurídica procurant la màxima concreció possible en la descripció de les conductes sancionables. Així, s'eliminen les «clàusules obertes» relatives a la infracció de prohibicions i deures establerts a la Llei, la literalitat de les quals podria fer punible qualsevol infracció normativa, i s'observen en la utilització de la tècnica de les «normes en blanc» els requisits assenyalats per la doctrina del Tribunal Constitucional. En particular el de la concreció necessària, de manera que la conducta qualificada d'il·lícit disciplinari quedi suficientment precisada amb el contingut de la norma que serveix de complement i resulti, en tot cas, salvaguardada la funció de «garantia del tipus» amb la possibilitat de l'adequat coneixement de l'actuació comminada amb sanció disciplinària.

Tanmateix, no es prescindeix en la configuració dels supòsits sancionables, d'indispensables conceptes valoratius i de certs conceptes jurídics indeterminats declarats compatibles amb el principi de tipicitat, tant pel Tribunal Constitucional (SSTC 62/1982, 69/1989 i 219/1989), com pel Tribunal Suprem, especialment en l'àmbit del dret disciplinari, sempre que la seva concreció sigui raonablement factible en virtut de criteris lògics o d'experiència.

En matèria de sancions, la reforma es concreta en la supressió de la repremsió, que, a més de les dificultats d'execució que suscita, sembla que ha perdut el sentit punitiu, l'elevació de la quantia de la multa per adaptar-la a l'evolució del poder adquisitiu de les retribucions judicials, a precisar l'abast i el contingut de la sanció de trasllat, l'actual indeterminació de la qual la feia difícilment practicable, i a una nova determinació de la competència per a la imposició de les sancions. De conformitat amb el règim que s'introdueix, la competència dels presidents dels tribunals es redueix a la sanció d'advertència i la de les sales de govern a la de multa, prevista per a les infraccions lleus, i correspon la imposició de les sancions establertes per a les faltes greus a la Comissió Disciplinària del Consell General del Poder Judicial i les de les faltes molt greus al ple del Consell. Per bé que s'estableixen dues regles especials: d'una banda, es recull la previsió expressa que els òrgans poden imposar sancions de menys gravetat que les que tenen ordinàriament atribuïdes si en examinar els expedients, el coneixement dels quals està inicialment atribuït a la seva competència, resulta que els fets objecte d'aquests mereixen un retret disciplinari inferior, de manera que s'evita la remissió a una altra autoritat que seria innecessària de conformitat amb les regles generals de la competència i contrària als principis d'economia procedimental.

La Llei no parteix de l'exclusió del principi «non bis in idem» de l'àmbit disciplinari, ni de les anomenades relacions de supremacia especial, categoria que tant conceptualment com en la seva utilització per resoldre qüestions

concretes ha de ser objecte de matisacions i de cap manera pot servir com a construcció dogmàtica per establir excepcions plenes a la projecció de postulats derivats de drets fonamentals com els de legalitat i tipicitat (article 25.1 CE) als quals aquest principi va íntimament unit. En canvi, s'acullen les dues manifestacions, material i procedimental, de la prohibició de la doble sanció penal i disciplinària per la mateixa conducta de jutges i magistrats, però es fa en els mateixos termes en què ha estat establerta per la doctrina del Tribunal Constitucional.

De conformitat amb aquesta, és necessari, perquè sigui incompatible la punició penal i disciplinària, que es donin les tres identitats de subjecte, fet i fonament jurídic, de manera que no hi hagi cap obstacle perquè puguin resultar concurrents quan es vulneren amb una mateixa conducta béns jurídics diferents.

Des del punt de vista procedimental, es dóna plena preferència al procés penal sobre l'expedient disciplinari i s'impedeix que es resolgui aquest mentre no s'hagi dictat sentència o interlocutòria de sobreseïment en la causa penal quan versí sobre els mateixos fets i vinculant la declaració dels que s'afirmen provats en l'àmbit jurisdiccional.

En el procediment disciplinari, a més d'introduir concrecions en la seva tramitació, precisant el contingut del plec de càrrecs i de la proposta de resolució, s'introdueixen com a novetats més importants les que es refereixen als aspectes següents:

a) S'incorpora a la Llei la previsió de les anomenades diligències informatives, que la pràctica ha consagrat per evitar l'obertura precipitada d'expedients disciplinaris sense un mínim contrast de la realitat dels fets denunciats.

b) La Llei estableix el caràcter potestatiu del recurs en la via administrativa per als jutges i magistrats que siguin sancionats i per al Ministeri Fiscal acull una aspiració unànime mantinguda en la doctrina i resol el problema suscitat en relació amb la possibilitat que els denunciants recorrin contra la decisió adoptada sobre la no-iniciació de l'expedient disciplinari o la resolució mateixa dictada en aquest, que havia estat denegada per la jurisprudència a la vista de l'actual regulació. A aquest efecte, s'exclou la impugnació per aquests en la via administrativa, tot i que es deixa estalviada la legitimació que puguin tenir en el recurs contenciós administratiu, d'acord amb la interpretació que d'acord amb la Constitució s'ha de fer de l'article 28.1 de la Llei de l'esmentada jurisdicció, i, finalment, s'inclou la legitimació per substitució de les associacions professionals de jutges i magistrats.

c) L'instructor de l'expedient disciplinari té la consideració de delegat de l'òrgan que té la competència per acordar la iniciació del procediment, el qual, consegüentment, no només pot retornar-li les actuacions perquè completi el plec de càrrecs, la instrucció o la proposta de resolució perquè inclogui una qualificació jurídica de més gravetat, sinó també acordar-ne la substitució si observa defectes greus en la tramitació de l'expedient.

IX

L'anormal endarreriment o l'extraordinària acumulació d'assumptes en determinats jutjats i tribunals, amb indubtable incidència en l'efectivitat de la tutela judicial que garanteix l'article 24.1 de la Constitució, ha de tenir una resposta singular en la Llei.

Per a la normalització d'aquestes situacions la mera exempció temporal de repartiment d'assumptes que preveu l'article 167.1 de la Llei o el reforçament de la plantilla de secretaria poden resultar mesures inviables, inadequades o insuficients. De vegades són imprescindibles mesures de suport que afecten la mateixa titularitat dels òrgans judicials.

Per això, és necessari que la Llei prevegi aquestes mesures de suport de manera expressa i de manera que quedi plenament satisfeta l'exigència constitucional de predeterminació, i del seu contingut forma part el fet que la titularitat o la composició dels òrgans judicials tinguin en la norma el grau de fixesa suficient per assegurar la seva independència i imparcialitat i que en cada cas concret se segueixi el procediment legalment establert per a la designació dels qui exerceixen la jurisdicció (STC 47/1983).

En conseqüència, la Llei precisa els supòsits d'aplicació de les mesures de suport judicial, que en cap cas es poden acordar en funció d'algun procediment o sèrie de procediments determinats, i regula la tramitació i decisió sobre les propostes perquè jutges i magistrats serveixin temporalment en jutjats o tribunals diferents d'aquells dels quals són titulars o sobre l'adscripció en règim de suport de magistrats suplents o jutges substituïts, assegurant la deguda publicitat i el disseny del corresponent pla d'actualització de l'òrgan necessitat de suport amb una especial previsió de la seva durada temporal.

X

L'adequat reconeixement a la Llei orgànica del poder judicial de la seva potestat reglamentària externa ha estat sol·licitat pel Consell General del Poder Judicial com un requisit necessari per utilitzar aquest instrument fonamental per a l'exercici de les seves competències.

El text d'aquesta Llei orgànica mitjançant el qual es regula explícitament aquesta potestat s'ajusta al que declara la Sentència del Tribunal Constitucional 108/1986, que reconeix aquella. La formulació legal opta per cenyir-se estrictament a les manifestacions del Tribunal Constitucional, el qual ha declarat que els reglaments de desplegament del Consell General només poden contenir regulacions de caràcter secundari i auxiliar, atès el caràcter estricte de la reserva de llei orgànica per a les qüestions relatives a l'estatut judicial i al funcionament i govern dels tribunals.

En el procediment per a l'elaboració dels reglaments de desplegament de la Llei orgànica del poder judicial pel Consell General del Poder Judicial s'ha tingut en compte la jurisprudència del Tribunal Suprem sobre audiència de les associacions interessades.

No s'ha considerat necessari precisar a qui correspon evacuar el dictamen de legalitat, entenent que és aplicable el precepte de la Llei orgànica del poder judicial que exclou la intervenció del Consell d'Estat, en reconeixement de l'autonomia del Consell General com a òrgan constitucional (article 142.1 de la Llei orgànica del poder judicial), i que concorren en els serveis tècnics del Consell General els requisits per a l'exercici d'aquesta funció.

El caràcter excepcional que la potestat reglamentària del Consell General del Poder Judicial té respecte a la potestat reglamentària per autonomàsia que constitucionalment correspon al Govern, aconsella determinar concretament les matèries en què aquella es pot desplegar. Aquesta Llei no es limita a considerar fetes les habilitacions explícites i implícites que conté la Llei orgànica del poder judicial, sinó que efectua, amb caràcter addicional, una enumeració de matèries concretes per a la redacció de les quals s'han tingut en compte els camps en els quals efectivament el Consell General ha fet ús d'aquesta facultat reglamentària. Enumeració que, d'altra banda, compleix una finalitat integradora dels preceptes de la Llei orgànica del poder judicial (articles 301.5, 329.3, 341.2, 365.2, 366.2 i 377) que es limiten a preveure el desplegament reglamentari de les seves disposicions, sense especificar que aquest competeix al Consell General del Poder Judicial, cosa que és reclamada pel simple fet que afecta alguna de les matèries que conté l'enumeració esmentada. La qual cosa té, al seu torn, el contrapunt integrador

corresponent a favor de la potestat reglamentària del Govern en els altres preceptes de la Llei orgànica (articles 434.3, 447.1 i 2, 472, 485, 486, 487, 492, 493, 495.2, 504.2, 506.1, 508.2 i d. a. 10a. 2) esmentada, que també contenen remissions indeterminades a l'exercici d'aquesta potestat.

Els límits que s'imposen a l'exercici de la potestat reglamentària del Consell General del Poder Judicial també afecten el Govern quan es disposa a dictar disposicions generals sobre matèries anàlogues relacionades amb l'estatut judicial, per la qual cosa es modifica, en congruència, la disposició addicional corresponent de la Llei orgànica del poder judicial, en els termes que resulten també de la declaració interpretativa efectuada per la Sentència del Tribunal Constitucional 108/1986.

Una qüestió relacionada amb l'exercici de la potestat reglamentària és la relativa a la facultat del Consell General del Poder Judicial per informar sobre els avantprojectes de llei i disposicions generals de les comunitats autònomes que versin sobre alguna de les matèries compreses a l'article 108 LOPJ, i que ha estat afirmada per l'òrgan constitucional de govern del poder judicial en diversos informes. A la Llei també s'hi recull la facultat de les cambres i, si s'escau, de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes de sol·licitar un informe al Consell General sobre proposicions de llei o esmenes quan versin sobre les mateixes matèries, sempre que hi hagi una previsió en aquest sentit en els reglaments respectius. Amb això, amb ple respecte a la sobirania de les cambres i de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes, i seguint l'opinió de l'òrgan de govern del poder judicial, es permet l'obertura d'un curs de solució per als casos en què l'informe del Consell General pugui tenir rellevància i no hagi estat sol·licitat o no hagi pogut ser-ho per raó del procediment legislatiu seguit.

Constitueix una novetat necessària de la reforma que s'emprèn, el tractament de la utilització dels mitjans tècnics, electrònics, informàtics i telemàtics a l'Administració de justícia. La nova redacció de l'article 230 de la Llei orgànica del poder judicial, alhora que atorga validesa als documents emesos, estableix mecanismes que, d'una banda, garanteixen tant la identificació de l'òrgan, com la confidencialitat, privacitat i seguretat de les dades i, de l'altra, asseguruen l'homogeneïtat dels sistemes mitjançant la intervenció reglamentària del Consell General del Poder Judicial per a l'assegurament de la compatibilitat dels programes, aplicacions i sistemes informàtics i el compliment dels drets i garanties que estableix la Llei orgànica 5/1992, de 29 d'octubre, de regulació del tractament automatitzat de les dades de caràcter personal.

Finalment, es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 272 de la Llei orgànica del poder judicial amb la finalitat d'aclarir definitivament el contingut de les funcions dels serveis comuns que, a més, s'estenen a les audiències provincials.

XI

La necessitat d'ajustar les competències del Consell General del Poder Judicial en matèria pressupostària a la condició d'òrgan constitucional que li atribueix la seva regulació en la Constitució i reafirma l'article 59 de la Llei orgànica del Tribunal Constitucional, justifica el fet que, sense minva dels principis de legalitat i especialitat, s'ampliïn en un doble aspecte els termes en els quals la Llei reconeix la seva autonomia pressupostària, en similitud amb altres òrgans constitucionals.

Finalment, es recullen expressament en el text legal atribucions en matèria d'execució i liquidació pressupostària que fins ara exercia el Consell de conformitat amb la previsió que contenen normes reglamentàries.

XII

La Llei aborda la modificació de l'article 66 pel que fa a les competències de la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional, amb el propòsit de donar més uniformitat a les resolucions judicials en algunes matèries que ho requereixen.

XIII

De conformitat amb les observacions realitzades pel Consell General del Poder Judicial, el nou règim disciplinari relacionat amb les prohibicions i incompatibilitats de jutges i magistrats, a què es remet el nou article 417.7 de la Llei, obliga, en línia amb les resolucions del Tribunal Constitucional, a realitzar una precisió sobre aquestes, més adequada a la realitat social. En conseqüència, s'estableix una nova regulació d'aquestes incompatibilitats i prohibicions, i es modifiquen els articles 391 i 392 de la Llei.

XIV

Finalment, la Llei millora el tractament dels instituts de medicina legal, amb la supressió dels inconvenients que provocava la regulació actual, amb la finalitat de procurar una distribució més adequada de les activitats dels metges forenses, amb la introducció de la seva dependència d'aquests instituts, sense perjudici que en les actuacions processals estiguin a les ordres de jutges, magistrats, fiscals i encarregats del registre i de la possibilitat que, excepcionalment, quan ho aconsellin les circumstàncies, puguin ser destinats a òrgans judicials o fiscals concrets.

Article primer. *Selecció de jutges i magistrats.*

Els articles que es detallen a continuació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queden modificats en els termes següents:

U. Els apartats 4 i 7 de l'article 107 queden redactats de la manera següent:

«4. Selecció, formació i perfeccionament, provisió de destinacions, ascensos, situacions administratives i règim disciplinari de jutges i magistrats.»

«7. Exercici de les competències relatives al Centre de Selecció i Formació de Jutges i Magistrats que la Llei li atribueix.»

Dos. L'article 301 queda redactat de la manera següent:

«1. L'ingrés a la carrera judicial per la categoria de jutge es produeix mitjançant la superació d'una oposició lliure i d'un curs teòric i pràctic de selecció realitzat en el Centre de Selecció i Formació de Jutges i Magistrats que depèn del Consell General del Poder Judicial.

2. La convocatòria per a l'ingrés a la carrera judicial ha d'incloure totes les places vacants que hi hagi en el moment de la convocatòria i un nombre addicional que permeti cobrir les que previsiblement es puguin produir fins a la convocatòria següent.

3. A cada convocatòria s'ha de reservar una quarta part de les places que es convoquin per a llicenciats en dret amb sis anys d'exercici professional, els quals tenen accés al curs teòric i pràctic de selecció en el Centre de Selecció i Formació de Jutges i Magistrats per mitjà d'un concurs oposició.

4. També ingressen a la carrera judicial per la categoria de magistrat del Tribunal Suprem, o de magistrat, juristes de competència reconeguda en els casos, la forma i la proporció respectivament establerts a la Llei.

5. En tots els casos s'exigeix no estar inclòs en cap de les causes d'incapacitat i incompatibilitat que estableix aquesta Llei i no tenir l'edat de jubilació a la carrera judicial ni assolir-la durant el temps màxim previst legalment i reglamentàriament per a la durada del procés selectiu, fins a la presa de possessió inclòs, si s'escau, el curs de selecció al Centre de Selecció i Formació de Jutges i Magistrats.

6. El Ministeri de Justícia, en col·laboració, si s'escau, amb les comunitats autònomes amb competències, pot instar al Consell General del Poder Judicial la convocatòria de les oposicions i els concursos oposició i proves selectives de promoció i d'especialització necessaris per a la cobertura de les vacants existents a la plantilla de la carrera judicial.

Tenen les mateixes facultats que el Ministeri de Justícia les comunitats autònomes amb competències en la matèria.»

Tres. L'article 302 queda redactat de la manera següent:

«1. Per concórrer a l'oposició lliure d'accés al Centre de Selecció i Formació de Jutges i Magistrats es requereix ser espanyol, major d'edat i llicenciat en dret, així com no estar inclòs en alguna de les causes d'incapacitat que estableix aquesta Llei.

2. Per prendre part en el concurs oposició és necessari, a més, tenir com a mínim sis anys, almenys, d'exercici professional com a jurista.»

Quatre. L'article 304 queda redactat de la manera següent:

«El tribunal que avalua les proves d'ingrés a la carrera judicial per la categoria de jutge està presidit pel president del Tribunal Suprem o magistrat del Tribunal Suprem o magistrat de Tribunal Superior de Justícia en qui delegui, i en són vocals: dos magistrats, un fiscal, dos catedràtics d'universitat de diferents disciplines jurídiques, un advocat amb més de deu anys d'exercici professional, un advocat de l'Estat i un membre dels òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial, llicenciat en dret, que actua com a secretari.

Si no és possible designar els catedràtics d'universitat, excepcionalment s'hi poden nomenar professors titulars.»

Cinc. L'article 305 queda redactat de la manera següent:

«El tribunal és nomenat pel Consell General del Poder Judicial. Els catedràtics, o, si s'escau, els professors titulars han de ser proposats pel Consell d'Universitats; l'advocat de l'Estat, pel Ministeri de Justícia; l'advocat, pel Consell General de l'Advocacia, i el fiscal, pel Fiscal General de l'Estat. Les institucions proposants han d'elaborar ternes que han de remetre al Consell General del Poder Judicial per a la seva designació, llevat que hi hagi causes que justifiquin proposar només una o dues persones i sense perjudici que el Consell General del Poder Judicial pugui procedir a la seva designació directa en el cas que els proposants no elaborin ternes.»

Sis. L'article 306 queda redactat de la manera següent:

«1. Les normes per les quals s'ha de regir l'oposició, el concurs oposició i el posterior curs teòric i pràctic de selecció per a l'ingrés en la carrera judicial per la categoria de jutge, les aprova el Consell General del Poder Judicial, escoltat el Ministeri de Justícia, o, si s'escau, les comunitats autònomes amb competències en la matèria. En el concurs oposició,

la valoració dels mèrits en la fase de concurs s'ha de subjectar al que disposen els apartats 1 a 11 de l'article 313 d'aquesta Llei.

2. Les proves selectives per a l'ingrés a la carrera judicial per la categoria de jutge s'han de convocar almenys cada dos anys. L'ha d'efectuar el Consell General del Poder Judicial, escoltat el Ministeri de Justícia o, si s'escau, les comunitats autònomes amb competències en la matèria, i amb subjecció al que estableix l'article 315 d'aquesta Llei. El parer del Ministeri de Justícia és vinculant respecte al nombre màxim de places que correspon oferir d'acord amb les vacants que hi hagi a la plantilla de la carrera judicial que estableix la Llei i a les disponibilitats pressupostàries corresponents.

3. En cap cas el tribunal pot seleccionar en les proves que preveu l'article 301 d'aquesta Llei un nombre de candidats superior al de les places que hagin estat convocades de conformitat amb el que disposa l'article esmentat.

4. Els que superen l'oposició o el concurs oposició, com a aspirants a ingressar a la carrera judicial, tenen la consideració de funcionaris en pràctiques.»

Set. L'article 307 queda redactat de la manera següent:

«1. El curs teòric i pràctic de selecció en el Centre de Selecció i Formació de Jutges i Magistrats ha d'incloure un període de pràctiques tutelades, com a jutge adjunt, en diferents òrgans de tots els ordres jurisdiccionals, tant unipersonals com col·legiats. El centre ha d'elaborar el programa formatiu i detallar-ne les diferents fases. Durant el període de pràctiques, els adjunts han d'exercir funcions d'auxili i col·laboració amb els titulars. Excepcionalment, poden actuar en funcions de substitució o de reforç, de conformitat amb el que estableix aquesta Llei.

2. La durada del període de pràctiques, les seves circumstàncies i la destinació i les funcions dels jutges adjunts, les regula el Consell General del Poder Judicial a la vista del programa elaborat pel Centre de Selecció i Formació de Jutges i Magistrats. La durada del curs teòric de formació no ha de ser, en cap cas, inferior a un any i el pràctic d'un any més.

En tot cas les funcions de jutges adjunts que no actuïn en règim de substitució o de reforç de conformitat amb el que preveu aquesta Llei, no poden excedir la redacció d'esborranys o projectes de resolució que el jutge o ponent pot assumir, si s'escau, amb les modificacions que consideri pertinents.

3. Els qui superin el curs teòric i pràctic han de ser nomenats jutges per l'ordre de la proposta feta pel Centre de Selecció i Formació de Jutges i Magistrats.

4. El nomenament, l'estén el Consell General del Poder Judicial, mitjançant ordre, i amb la presa de possessió queden investits de la condició de jutge.»

Vuit. L'article 308 queda redactat de la manera següent:

«El Centre de Selecció i Formació de Jutges i Magistrats en cap cas pot incloure a la llista d'aspirants aprovats un nombre que superi el de vacants efectivament existents en el moment de la formalització de la relació.»

Nou. L'article 310 queda redactat de la manera següent:

«Les places que hagin quedat vacants en el concurs oposició augmenten les corresponents al torn d'oposició.»

Deu. Els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 de l'article 311 queden redactats de la manera següent:

«1. De cada quatre vacants que es produeixin en la categoria de magistrats, dues s'han de proveir mitjançant ascens amb els jutges que ocupin el primer lloc en l'escalafó dins d'aquesta categoria.

Qualsevol jutge pot renunciar a l'ascens a la categoria de magistrat si ho notifica expressament al Consell General del Poder Judicial amb sis mesos d'antelació com a mínim. La renúncia obliga a romandre en la categoria de jutge durant dos anys i es pot efectuar un màxim de tres vegades. Transcorreguts els terminis assenyalats, el jutge ha d'ascendir en el torn que li correspongui. El jutge que exerceixi la renúncia manté el seu lloc en l'escalafó de jutges fins que ascendeixi i no pot participar en els concursos ordinaris de trasllat mentre romangui en aquesta situació.

La tercera vacant s'ha de proveir per mitjà de proves selectives en els ordres jurisdiccionals civil i penal, i d'especialització en els ordres contenciosos administratiu i social entre jutges.

La quarta vacant s'ha de proveir per concurs, entre juristes de competència reconeguda i amb més de deu anys d'exercici professional.

2. En el primer cas és necessari que hagin pres tat tres anys de serveis efectius com a jutges. Per presentar-se a les proves selectives o d'especialització és suficient, tanmateix, un any de serveis efectius, sigui quina sigui la situació administrativa del candidat. També es poden presentar a les proves d'especialització en els ordres contenciosos administratiu i social els membres de la carrera judicial amb categoria de magistrat i, com a forma d'accés a la carrera judicial, els de la carrera fiscal amb almenys un any de serveis efectius.

3. El Consell General del Poder Judicial pot realitzar per especialitats totes o algunes de les convocatòries de concurs per a l'accés a la carrera judicial per la categoria de magistrat de juristes de competència reconeguda, limitar aquelles a la valoració de mèrits relatius a la matèria corresponent i reservar a aquest efecte places de característiques adequades dins de la proporció general que estableix l'apartat 1.

4. Els qui accedeixin a la categoria de magistrat sense pertànyer amb anterioritat a la carrera judicial s'incorporen a l'escalafó immediatament a continuació de l'últim magistrat que hagi accedit a la categoria. No poden obtenir la situació d'excedència voluntària, llevat dels casos previstos a l'article 357.2 i 4 d'aquesta Llei, fins que hagin completat el temps de serveis efectius a la carrera judicial que estableix l'apartat 3 de l'article esmentat.

5. Els membres de la carrera fiscal que hagin accedit a la judicial a través de proves d'especialització i els juristes de competència reconeguda que hi ingressin en concurs limitat de conformitat amb el número 3 d'aquest article, no poden ocupar places corresponents a un ordre jurisdiccional o una especialitat diferent fins que hagin transcorreguts cinc anys de serveis efectius. En tot cas, per ocupar places de diferent ordre jurisdiccional és necessari superar les activitats de formació obligatòria que fixi per reglament el Consell General del Poder Judicial.»

Onze. L'actual apartat 4 de l'article 311 passa a ser l'apartat 6 del mateix article.

Dotze. Els apartats 1 i 3 de l'article 312 queden redactats de la manera següent:

«1. Les proves selectives per a la promoció de la categoria de jutge a la de magistrat en els ordres

jurisdiccionals civil i penal se celebren en el Centre de Selecció i Formació de Jutges i Magistrats, i han de tendir a apreciar el grau de capacitat i la formació jurídica dels candidats, així com els seus coneixements en les diferents branques del dret. Poden consistir en la realització d'estudis, superació de cursos, elaboració de dictàmens o resolucions i la seva defensa davant el tribunal, exposició de temes i resposta a les observacions que el tribunal formuli o en altres exercicis similars.»

«3. Les normes per les quals s'han de regir aquestes proves, els exercicis i, si s'escau, els programes, les aprova el Consell General del Poder Judicial.»

Tretze. L'article 313 queda redactat de la manera següent:

«1. Per resoldre els concursos entre juristes de competència reconeguda a què es refereixen els apartats 1, 3 i 4 de l'article 311, el Consell General del Poder Judicial ha d'aprovar per reglament les bases corresponents, en les quals s'ha de graduar la puntuació dels mèrits que poden concórrer en els sol·licitants d'acord amb el barem que fixa l'apartat següent. La convocatòria, ajustada a les bases aprovades, l'ha de fer almenys una vegada cada dos anys el Consell General del Poder Judicial. El Ministeri de Justícia o, si s'escau, les comunitats autònomes amb competències, han de ser escoltats amb anterioritat a l'aprovació de les bases i de les convocatòries.

2. En el barem s'ha d'establir la valoració dels mèrits següents:

a) Títols i graus acadèmics obtinguts en relació amb les disciplines jurídiques, i valoració dels expedients acadèmics corresponents.

b) Anys de servei en relació amb disciplines jurídiques en el cos de procedència, en la professió que exercia o en la carrera fiscal o en la de secretaris judicials.

c) La realització, convenientment acreditada, de cursos d'especialització jurídica.

d) La presentació de ponències, comunicacions, memòries o treballs similars en cursos i congressos d'interès jurídic.

e) Publicacions científicojurídiques.

f) Nombre i naturalesa dels assumptes que hagi dirigit davant els jutjats i tribunals, dictàmens emesos, assessoraments i serveis jurídics prestats en l'exercici de l'advocacia.

g) A les comunitats autònomes amb llengua i drets propis, el seu coneixement es considera mèrit a valorar en concurrència amb els anteriors.

3. El concurs, l'ha de resoldre el mateix tribunal que hagi de jutjar l'oposició lliure.

4. Els mèrits anteriors s'han de valorar de manera que cap d'aquests, per si mateix, pugui superar la valoració conjunta de dos més.

5. La puntuació dels mèrits a què es refereix la lletra f) no pot ser inferior a la màxima puntuació atribuïda a qualsevol dels altres apartats.

6. El temps d'exercici professional dels candidats que hagin exercit l'advocacia s'acredita mitjançant una certificació del Consell General de l'Advocacia, en la qual també s'han de consignar les incidències de caràcter disciplinari que hagin afectat el candidat durant l'exercici professional.

A les bases s'hi ha d'establir el procediment adequat perquè el tribunal tingui coneixement de les altres incidències que hagin afectat qualsevol candidat al llarg de la seva vida professional que puguin

tenir importància per valorar la seva aptitud per a l'exercici de la funció judicial.

7. Per valorar els mèrits a què es refereix l'apartat segon d'aquest article que hagin estat adduïts pels sol·licitants, les bases de les convocatòries han d'establir la facultat del tribunal de convocar els candidats o aquells que assoleixin inicialment una determinada puntuació en una entrevista, d'una durada màxima d'una hora, en la qual s'han de debatre els mèrits adduïts pel candidat i el seu currículum professional. L'entrevista té com a objecte exclusiu acreditar la realitat de la formació jurídica i capacitat per ingressar a la carrera judicial, adduïda a través dels mèrits al·legats, i no es pot convertir en un examen general de coneixements jurídics.

8. A les bases s'ha de fixar la forma de valoració dels mèrits professionals que es posin de manifest al llarg de l'entrevista. La valoració té com a límit l'augment o disminució de la puntuació inicial d'aquells en la proporció màxima que es fixi, sense perjudici del que disposa l'apartat 10 d'aquest article.

9. El tribunal ha d'estendre una acta suficientment expressiva del contingut i del resultat de l'entrevista, en la qual s'han de fer constar els criteris aplicats per a la qualificació definitiva del candidat.

10. A les bases s'ha d'establir el procediment a què s'ha d'ajustar el tribunal per excloure el candidat pel fet de no concórrer-hi la qualitat de jurista de competència reconeguda, per insuficiència o falta d'aptitud deduïble de les dades objectives de l'expedient, o pel fet d'haver-hi circumstàncies que suposin un demèrit incompatible amb aquella condició, tot i que hagi superat, d'acord amb barem fixat, la puntuació mínima exigida. En aquest cas, l'acord del tribunal s'ha de motivar per separat de la proposta a la qual s'ha d'adjuntar, i l'ha de notificar a l'interessat el Consell General del Poder Judicial.

11. El Consell pot rebutjar de forma motivada un candidat prèvia audiència, malgrat la proposta favorable del tribunal qualificador, sempre que, amb posterioritat a aquesta, s'hagi tingut coneixement d'alguna circumstància que suposi un demèrit incompatible.»

Catorze. L'article 314 queda redactat de la manera següent:

«El tribunal de les proves selectives que preveu l'article 312 d'aquesta Llei és nomenat pel Consell General del Poder Judicial i es compon tal com preveu l'article 304, amb la diferència que els catedràtics són designats per raó de matèria.

Si es tracta de proves per a la promoció a la categoria de magistrat especialista de la jurisdicció contenciosa administrativa i social, la composició del tribunal també és la que estableix l'article 304, però bé que els seus membres han de ser designats entre especialistes en dret públic o dret laboral, respectivament.»

Quinze. El títol V del llibre IV de la Llei orgànica del poder judicial passa a anomenar-se «Del Centre d'Estudis Jurídics de l'Administració de Justícia», i l'article 434 té la redacció següent:

«1. El Centre d'Estudis Jurídics de l'Administració de Justícia és una entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia que depèn del Ministeri de Justícia.

2. Té com a funció la col·laboració amb el Ministeri de Justícia en la selecció, formació inicial i continuada dels membres de la carrera fiscal, del secre-

tariat i altre personal al servei de l'Administració de justícia.

3. S'ha d'establir per reglament l'organització del Centre i la designació del personal directiu. Així mateix, s'han d'establir les relacions permanents del Centre amb els òrgans competents de les comunitats autònomes.»

Setze. L'apartat 4 de la disposició transitòria quinzena queda redactat de la manera següent:

«4. Els magistrats de la jurisdicció contenciosa administrativa per oposició procedents de la carrera fiscal queden en la mateixa en situació d'excedència voluntària.»

Disset. L'apartat 3 de la disposició transitòria dissetena queda redactat de la manera següent:

«3. Els que procedeixin de la carrera fiscal s'han d'integrar en la judicial, i s'han de col·locar en l'escalfó en el número bis que els correspongui per raó de la seva antiguitat en aquella, en la qual en romanen en excedència voluntària.»

Article segon. *De la composició, atribucions i funcionament de les sales de govern dels tribunals superiors de justícia.*

Els articles que a continuació es detallen de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queden modificats en els termes següents:

U. L'apartat 2 de l'article 149 queda redactat de la manera següent:

«2. Les sales de govern dels tribunals superiors de justícia estan constituïdes pel president d'aquests, que les presideix, pels presidents de les sales que hi ha, pels presidents de les audiències provincials de la comunitat autònoma, i per un nombre igual de magistrats o jutges, elegits per tots els membres de la carrera judicial que hi estiguin destinats. Un, almenys, dels components de la sala ha de ser de la categoria de jutge, llevat que no hi hagi candidats d'aquesta categoria.

A més d'aquests, també hi estan integrats, amb la consideració de membres electes a tots els efectes, els degans que, de conformitat amb el que estableix l'article 166.3 d'aquesta Llei, han estat alliberats totalment del treball que els correspon realitzar en l'ordre jurisdiccional respectiu.»

Dos. S'afegeix un apartat 3 a l'article 149, amb la redacció següent:

«3. Les sales de govern dels tribunals superiors de justícia, quan el nombre de membres excedeixi els deu, es constitueixen en ple o en comissió. La comissió està integrada per sis membres, tres de nats i tres d'electes; correspon al ple la designació dels seus components, i si s'hi produeixen vacants, la dels substituïts. La comissió es renova anualment en la mateixa proporció i la presideix el president del Tribunal Superior de Justícia.»

Tres. El primer incís dels apartats 1 i 2 de l'article 152 queda redactat de la manera següent:

«1. Les sales de govern, també les constituïdes en règim de comissió, exerceixen la funció de govern dels seus respectius tribunals, i en particular els competeix:»

«2. A les sales de govern dels tribunals superiors de justícia, en ple o en comissió, els competeix a més:»

Quatre. L'apartat 2 de l'article 153 queda redactat de la manera següent:

«2. Les sales de govern dels tribunals superiors de justícia, constituïdes en comissió es reuneixen setmanalment. La comissió trimestralment ha de posar en coneixement del ple, prèviament convocat, tots els assumptes que han estat tractats i resolts. Així mateix, el ple es pot reunir quan, segons el parer del president o de la comissió, la transcendència, importància o interès per a l'Administració de justícia dels assumptes que s'han de tractar ho aconsellin, o quan ho sol·liciti la majoria dels seus membres mitjançant una proposta raonada i amb expressió del que ha de ser objecte de deliberació i decisió. La convocatòria del ple o de la comissió, la fa el president, amb expressió dels assumptes que s'han de tractar.»

Cinc. Els actuals apartats 2 i 3 de l'article 153 passen a ser, respectivament, apartats 3 i 4 de l'article esmentat.

Article tercer. Provisió de places.

Els articles que es detallen a continuació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queden modificats en els termes següents:

U. S'afegeix un apartat 3 a l'article 81 amb la redacció següent:

«3. De la mateixa manera, quan ho aconselli la millora de l'administració de justícia, les seccions de l'Audiència poden estar formades per quatre magistrats.»

Dos. L'apartat 1, de l'article 98, queda redactat de la manera següent:

«1. El Consell General del Poder Judicial pot acordar, amb l'informe previ de les sales de govern, que en les circumscripcions on hi hagi més d'un jutjat de la mateixa classe, un o diversos d'aquests assumeixin amb caràcter exclusiu el coneixement de determinades classes d'assumptes, o de les execucions pròpies de l'ordre jurisdiccional de què es tracti.»

Tres. L'article 326 queda redactat de la manera següent:

«1. La provisió de destinacions de la carrera judicial s'ha de fer per concurs, en la forma que determina aquesta Llei, llevat de les de presidents de les audiències, tribunals superiors de justícia i Audiència Nacional i presidents de sala i magistrats del Tribunal Suprem.»

2. El Consell General del Poder Judicial, mitjançant acord motivat, pot no treure temporalment a concurs determinades vacants, sempre que estiguin adequadament ateses mitjançant magistrats suplents o jutges substituïts o de provisió temporal, quan les necessitats de l'Administració de justícia aconsellin donar preferència a altres de més dificultat o càrrega de treball.»

Quatre. L'apartat 2 de l'article 327 queda redactat de la manera següent:

«2. Tampoc hi poden concursar els jutges i magistrats que estiguin ocupant en la destinació el temps que determini per reglament el Consell General del Poder Judicial, tenint en compte la seva naturalesa i les necessitats de l'Administració de justícia, sense que en cap cas aquell termini pugui ser inferior a dos anys en destinació forçosa i de tres en voluntària.»

Cinc. L'apartat 2 de l'article 329 queda redactat de la manera següent:

«2. Els concursos per a la provisió dels jutjats contenciosos administratius o socials s'han de resoldre a favor dels qui, tenint la categoria de magistrat especialista en els respectius ordres jurisdiccionals o havent pertangut a l'extingit cos de magistrats de treball, per als socials, tinguin més bon lloc en l'escalafó. Si de cas hi manquen, s'han de cobrir amb magistrats que hagin prestat almenys tres anys de servei, dins els cinc anteriors a la data de la convocatòria, en els ordres contenciosos administratiu o social, respectivament.»

A falta d'aquests, s'han de cobrir per l'ordre d'antiguitat que estableix l'apartat primer. Els qui obtinguin una plaça han de participar abans de prendre possessió en la nova destinació en les activitats específiques de formació que el Consell General del Poder Judicial estableixi per reglament per als supòsits de canvi d'ordre jurisdiccional. En el cas que les vacants s'hagin de cobrir per ascens, el Consell General del Poder Judicial ha d'establir igualment activitats específiques i obligatòries de formació que s'han de realitzar abans de la presa de possessió de les destinacions per als jutges als quals correspongui ascendir.»

Sis. L'apartat 2 de l'article 330 queda redactat de la manera següent:

«2. A cada sala o secció contenciosa administrativa, una de les places s'ha de reservar a un magistrat especialista en aquest ordre jurisdiccional, amb preferència del que ocupi més bon lloc en l'escalafó. Si la sala o secció es compon de cinc magistrats o més, el nombre de places cobertes per aquest sistema ha de ser de dos.»

A cada sala o secció social, una de les places s'ha de reservar al magistrat especialista en aquest ordre jurisdiccional o que hagi pertangut a l'extingit cos de magistrats de treball, amb preferència del que ocupi el lloc més alt en l'escalafó. Si la sala o secció es compon de cinc magistrats o més, el nombre de places cobertes per aquest sistema és de dos.»

Set. L'article 343 queda redactat de la manera següent:

«En les diferents sales del Tribunal, de cada cinc places dels seus magistrats, quatre s'han de proveir entre membres de la carrera judicial amb deu anys de serveis, com a mínim, en la categoria de magistrat i no menys de quinze en la carrera, i la cinquena, entre advocats i altres juristes, tots ells de competència reconeguda.»

Vuit. L'apartat a) de l'article 344 queda redactat de la manera següent:

«a) Dos a magistrats que hagin accedit a la categoria mitjançant les corresponents proves selectives en els ordres jurisdiccionals civil i penal i d'especialització en l'ordre jurisdiccional contenciosos administratiu i social o pertangut en aquest últim cas a l'extingit cos de magistrats de treball. En aquest torn s'exigeixen quinze anys en la carrera i només cinc en la categoria.»

Nou. L'article 345 queda redactat de la manera següent:

«Poden ser nomenats magistrats del Tribunal Suprem els advocats i juristes de prestigi que, complint els requisits establerts per a això, reuneixin mèrits suficients segons el parer del Consell General

del Poder Judicial i hagin exercit la seva activitat professional per un temps superior a quinze anys preferentment en la branca del dret corresponent a l'ordre jurisdiccional de la sala per a la qual han de ser designats.»

Deu. L'article 347 queda redactat de la manera següent:

«Els qui tinguin accés al Tribunal Suprem sense pertànyer amb anterioritat a la carrera judicial, s'han d'incorporar a l'escalafó d'aquesta ocupant l'últim lloc en la categoria de magistrats del Tribunal Suprem. Se'ls han de reconèixer a tots els efectes quinze anys de serveis.»

Onze. S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 2 de la disposició transitòria dissetena amb la redacció següent:

«2. Els que pertanyen al cos de magistrats de treball a què es refereix el paràgraf anterior tenen la consideració d'especialistes als efectes del que estableix l'article 344, a), de la Llei.»

Article quart. Règim de magistrats suplents i de jutges substituïts i de provisió temporal.

Els articles que es detallen a continuació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queden modificats en els termes següents:

U. El número 3 de l'article 131 queda redactat de la manera següent:

«3. Decidir els nomenaments de jutges i magistrats que, pel fet de tenir caràcter íntegrament reglat, no siguin de la competència del ple, acordar-ne la jubilació forçosa per edat, resoldre sobre la seva situació administrativa i disposar el cessament dels magistrats suplents i dels jutges substituïts pel transcurs del termini per al qual van ser nomenats o pel fet d'assolir l'edat de setanta-dos anys.»

Dos. El número 5è de l'apartat 1 de l'article 152 queda redactat de la manera següent:

«5è. Proposar motivadament al Consell General del Poder Judicial els magistrats suplents expressant les circumstàncies personals i professionals que hi concorrin, la seva idoneïtat per a l'exercici del càrrec i per a la seva actuació en un o diversos ordres jurisdictionals, les garanties d'un exercici eficaç de la funció i l'aptitud demostrada pels qui hagin actuat en l'exercici de funcions judicials o de substitució en la carrera fiscal, amb exposició raonada de l'ordre de preferència proposat i de les exclusions de sol·licitants. Les propostes d'adscripció de magistrats suplents com a mesura de reforç estan subjectes a idèntics requisits de motivació dels noms i de l'ordre de preferència proposats i de les exclusions de sol·licitants.»

Tres. Els actuals números 5è, 6è, 7è, 8è, 9è, 10è i 11è de l'apartat 1 de l'article 152 passen a ser, respectivament, números 6è, 7è, 8è, 9è, 10è, 11è i 12è del mateix apartat de l'article esmentat.

Quatre. S'afegeix un nou paràgraf al número 1r de l'apartat 2 de l'article 152 amb la redacció següent:

«Excepcionalment, de forma motivada, i quan les necessitats del servei ho exigeixin, la Sala de Govern pot ordenar que s'alliberi del repartiment d'assumptes, totalment o parcialment, per un temps limitat, una secció o un jutge determinat.»

Cinc. En el número 2n de l'apartat 2 de l'article 152 se substitueix el terme onzè per dotzè.

Sis. Se suprimeix l'actual contingut del número 3r de l'apartat 2 de l'article 152.

Set. Els actuals números 4t i 5è de l'apartat 2 de l'article 152 passen a ser, respectivament, números 3r i 4t del mateix apartat de l'article esmentat.

Vuit. L'article 200 queda redactat de la manera següent:

«1. Hi pot haver al Tribunal Suprem, a l'Audiència Nacional, als tribunals superiors de justícia i a les audiències provincials una relació de magistrats suplents que han de ser cridats, per ordre dins l'ordre o ordres jurisdiccional per als quals han estat nomenats, a formar les sales en els casos en què per circumstàncies imprevistes i excepcionals no es puguin constituir aquelles, excepte quan actuïn en règim d'adscripció com a mesura de reforç de conformitat amb el que preveu aquesta Llei. Mai pot concórrer a formar sala més d'un magistrat suplent.

2. El Consell General del Poder Judicial, en iniciar-se l'any judicial ha de tenir confeccionada la relació a què es refereix l'apartat anterior, a proposta de les sales de Govern corresponents i d'acord amb el que disposa l'article 152 d'aquesta Llei.

3. Dins els límits de la crida o adscripció, els magistrats suplents han d'actuar, com a membres de la sala que siguin cridats a formar, amb els mateixos drets i deures que els magistrats titulars.»

Nou. L'article 201 queda redactat de la manera següent:

«1. El càrrec de magistrat suplent ha de ser remunerat en la forma que determini per reglament el Govern, dins de les previsions pressupostàries.

2. Només pot recaure en els qui reuneixin les condicions necessàries per a l'ingrés a la carrera judicial, excepte les derivades de la jubilació per edat. No pot ser proposat ni actuar com a suplent qui hagi assolit l'edat de setanta-dos anys.

3. Tenen preferència els qui hagin exercit funcions judicials o de secretaris judicials o de substitució en la carrera fiscal, amb aptitud demostrada o exercit professions jurídiques o docents, sempre que aquestes circumstàncies no resultin desvirtuades per altres que comportin la seva falta d'idoneïtat. En cap cas pot recaure el nomenament en els qui exerceixen les professions d'advocat o procurador.

4. El càrrec de magistrat suplent està subjecte al règim d'incompatibilitats i prohibicions que regulen els articles 389 a 397 d'aquesta Llei. Se n'exceptua:

a) El que disposa l'article 394, sense perjudici del que preveu l'apartat 5, lletra d), d'aquest article.

b) La causa d'incompatibilitat relativa a la docència o investigació jurídica, que en cap cas és aplicable, sigui quina sigui la situació administrativa dels qui les exerceixen.

5. Els magistrats suplents estan subjectes a les mateixes causes de remoció que els jutges i magistrats, en tot el que els sigui aplicable. Han de cessar, a més:

a) Pel transcurs del termini per al qual van ser nomenats.

b) Per renúncia, acceptada pel Consell General del Poder Judicial.

c) Pel fet de complir l'edat de setanta-dos anys.

d) Per acord del Consell General del Poder Judicial, prèvia informació sumària amb audiència de l'interessat i del Ministeri Fiscal, quan s'hi adver-

teixi falta d'aptitud o idoneïtat per a l'exercici de càrrec, incorrin en causa d'incapacitat o d'incompatibilitat o en la infracció d'una prohibició, o deixin d'atendre diligentment els deures del càrrec.»

Deu. L'apartat 1 de l'article 208 queda redactat de la manera següent:

«1. El president del Tribunal Suprem, el president de l'Audiència Nacional i els presidents dels tribunals superiors de justícia han de ser substituïts pel president de la sala de la mateixa seu més antic en el càrrec. No obstant això, la Sala de Govern ha de ser convocada i presidida pel president de sala més antic en el càrrec, encara que sigui d'una seu diferent.»

Onze. L'apartat 2 de l'article 212 queda redactat de la manera següent:

«2. En els casos en què pel fet de suplir la falta de titular del jutjat, sigui quin sigui l'ordre jurisdiccional al qual pertanyi, no sigui possible l'aplicació del que disposen els articles precedents pel fet d'haver-hi un únic jutjat a la localitat, incompatibilitat d'assenyalaments, per l'existència de nombroses vacants o per altres circumstàncies anàlogues, ha d'exercir la jurisdicció amb idèntica amplitud que si fos titular de l'òrgan un jutge substituït, que ha de ser nomenat de la mateixa forma que els magistrats suplents i sotmès al seu mateix règim jurídic. El Govern ha de determinar per reglament la seva remuneració, dins de les previsions pressupostàries. En el cas que siguin diversos els substituïts nomenats per a la localitat i l'ordre jurisdiccional corresponent, han de ser cridats pel seu ordre.»

Dotze. L'article 214 queda redactat de la manera següent:

«Quan no es pugui aplicar el que estableixen els articles anteriors, perquè no hi ha jutges substituïts nomenats com a idonis per a la localitat i l'ordre jurisdiccional corresponent, o és aconsellable per despatxar més bé els assumptes, atesa l'escassa càrrega de treball d'un jutjat d'una altra localitat del mateix grau i ordre del que hagi de ser substituït, la Sala de Govern ha de prorrogar, prèvia audiència, la jurisdicció del titular d'aquell, que ha d'exercir els dos càrrecs, sense que això hagi de comportar cap remuneració, llevat d'indemnització per desplaçament.»

Tretze. L'article 256 queda redactat de la manera següent:

«Quan sigui traslladat o jubilat algun jutge o magistrat, ha de deliberar, votar, redactar i signar les sentències, segons sigui procedent, en els plets a la vista dels quals hagi assistit i que encara no s'hagin dictat, llevat que hi concorri una causa d'incompatibilitat o sigui procedent l'anul·lació d'aquella per un altre motiu.»

Catorze. Els apartats 1 i 2 de l'article 431 queden redactats de la manera següent:

«1. Quan s'autoritzi aquest règim de provisió, la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia ha d'anunciar un concurs de totes les vacants que s'han de cobrir per aquest mitjà dins la comunitat autònoma, al qual només poden prendre part els llicenciats en dret que sol·licitin una, diverses o totes les places convocades i que reuneixin la resta de requisits exigits per a l'ingrés en la carrera judicial, excepte els derivats de la jubilació per edat. No pot ser proposat ni actuar com a jutge en règim de pro-

visió temporal qui hagi assolit l'edat de setanta-dos anys.

2. Hi tenen preferència aquells que tinguin més mèrits d'acord amb el barem següent, sempre que no hi concorrin altres circumstàncies que comportin la falta d'idoneïtat:

- a) Els qui tinguin el títol de doctor en dret.
- b) Els qui hagin exercit funcions judicials, de secretaris judicials o de substitució en la carrera fiscal amb aptitud demostrada o hagin exercit altres professions jurídiques.
- c) Els qui hagin aprovat oposicions per a l'exercici de llocs de treball en qualsevol Administració pública en les quals s'exigeixi el títol de llicenciat en dret.
- d) Els qui acreditin docència universitària de disciplina jurídica.
- e) Els qui tinguin més bon expedient acadèmic.
- f) En les comunitats autònomes amb dret o amb llengua i dret propis, el fet de conèixer-los es considera mèrit.

Els mèrits anteriors han de ser valorats de manera que cap d'aquests, per si mateix, pugui superar la valoració conjunta de dos més.»

Quinze. L'apartat 1 de l'article 432 queda redactat de la manera següent:

«1. Els nomenats jutges amb caràcter temporal queden subjectes, durant el temps en què s'exerceixin aquests càrrecs, a l'estatut jurídic dels membres de la carrera judicial i tenen dret a percebre les remuneracions que assenyalen per reglament el Govern dins les previsions pressupostàries.»

Setze. L'apartat 1 de l'article 433 queda redactat de la manera següent:

- «1. Els qui ocupin places judicials en règim de provisió temporal cessen:
- a) Per transcurs del termini per al qual van ser nomenats.
 - b) Per dimissió, acceptada per la Sala de Govern que els va nomenar.
 - c) Pel fet de complir l'edat de setanta-dos anys.
 - d) Per decisió de la Sala esmentada, quan incorrin en alguna de les causes d'incapacitat, incompatibilitat o prohibició que estableix aquesta Llei, prèvia informació sumària amb audiència de l'interessat i del Ministeri Fiscal.
 - e) Per acord d'aquella, quan s'hi adverteixi falta d'aptitud o idoneïtat per a l'exercici del càrrec i quan deixin d'atendre diligentment els deures d'aquest amb les mateixes garanties quant a procediment que estableix la lletra anterior.
 - f) Quan sigui nomenat un jutge titular per a la plaça servida en règim de provisió temporal.»

Article cinquè. *Destinació als òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial.*

Els articles que es detallen a continuació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queden modificats en els termes següents:

U. L'article 145 queda redactat de la manera següent:

«1. En els òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial únicament hi presten servei membres de les carreres judicial o fiscal i dels cossos de secretaris judicials, advocats de l'Estat, altres funcionaris de les administracions públiques, oficials,

auxiliars i agents de l'Administració de justícia, en el nombre que fixen les plantilles orgàniques corresponents.

2. Els membres dels òrgans tècnics de nivell superior per a la designació dels quals s'hagi exigint el títol de llicenciat en dret, actuen amb la denominació de lletrats al servei del Consell General del Poder Judicial.»

Dos. Els apartats 1 i 3 de l'article 146 queden redactats de la manera següent:

«1. Els jutges i magistrats, secretaris i membres de la carrera fiscal, del cos d'advocats de l'Estat i funcionaris de les administracions públiques que han de prestar servei en el Consell General del Poder Judicial són designats, previ concurs de mèrits, pel ple del mateix Consell pel termini de dos anys, prorrogable per períodes anuals.»

«3. Els membres de les carreres i cossos esmentats en els apartats anteriors designats per concurs de mèrits que passin a prestar servei en els òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial han de ser declarats en situació de serveis especials en la seva carrera d'origen i estan sotmesos al reglament de personal del Consell. Els designats en virtut de la seva situació en l'escalafó romanen en situació de servei actiu.»

Article sisè. *Pèrdua de la condició de magistrat o jutge.*

Els articles que es detallen a continuació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queden modificats en els termes següents:

U. La lletra d) de l'apartat 1 de l'article 379 queda redactada de la manera següent:

«d) Per la condemna a una pena privativa de llibertat per raó de delictes dolosos. En els casos en què la pena no sigui superior a sis mesos, el Consell General del Poder Judicial, de forma motivada i atenent l'entitat del delictes comès, pot substituir la pèrdua de la condició de magistrat o jutge per la sanció que preveu l'article 420.1, d).»

Dos. L'article 380 queda redactat de la manera següent:

«Els qui hagin perdut la condició de jutge o magistrat per qualsevol de les causes previstes en els apartats a), b), c) i d) de l'article anterior, poden sol·licitar al Consell General del Poder Judicial la seva rehabilitació, una vegada obtinguda l'establerta en el Codi penal, si és procedent.»

Article setè. *Règim disciplinari.*

Els articles que es detallen a continuació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queden modificats en els termes següents:

U. L'article 415 queda redactat de la manera següent:

«1. La responsabilitat disciplinària només la pot exigir l'autoritat competent, mitjançant el procediment que estableix aquest capítol.

2. La incoació d'un procediment penal no és obstacle per a la iniciació d'un expedient disciplinari pels mateixos fets, però no s'ha de dictar resolució fins que no s'hagi dictat sentència o interlocutòria de sobreseïment fermes en la causa penal.

En tot cas, la declaració de fets provats que contingui la resolució que finalitzi el procediment penal ha de vincular la resolució que es dicti en l'expedient disciplinari, sense perjudici de la diferent qualifica-

ció jurídica que puguin merèixer en una via i en l'altra.

3. Només es pot dictar sanció penal i disciplinària sobre els mateixos fets si no hi ha identitat de fonament jurídic i de bé jurídic protegit.»

Dos. L'article 416 queda redactat de la manera següent:

«1. Les faltes comeses pels jutges i magistrats en l'exercici dels seus càrrecs poden ser molt greus, greus i lleus.

2. Les faltes molt greus prescriuen al cap de dos anys, les greus al cap d'un any i les lleus, en el termini que preveu el Codi penal per a la prescripció de les faltes.

El termini de prescripció comença a comptar des que la falta s'hagi comès. No obstant això, en el supòsit que preveu l'article 417.5, el termini de prescripció s'inicia a partir de la fermesa de la sentència que declari la responsabilitat civil del jutge o magistrat.

3. La prescripció s'interromp des de la data de notificació de l'acord d'iniciació del procediment disciplinari o, si s'escau, de les diligències informatives relacionades amb la conducta investigada del jutge o magistrat.

El termini de prescripció torna a córrer si les diligències o el procediment romanen paralitzats durant sis mesos per una causa no imputable al jutge o magistrat subjecte a l'expedient disciplinari.»

Tres. L'article 417 queda redactat de la manera següent:

«Són faltes molt greus:

1. L'incompliment conscient del deure de fidelitat a la Constitució que estableix l'article 5.1 d'aquesta Llei, quan s'aprecii en sentència ferma.

2. L'afiliació a partits polítics o sindicats, o l'exercici d'ocupacions o càrrecs al seu servei.

3. La provocació reiterada d'enfrontaments greus amb les autoritats de la circumscripció en què el jutge o magistrat ocupi el càrrec, per motius aliens a l'exercici de la funció jurisdiccional.

4. La intromissió, donant ordres o pressions de qualsevol mena, en l'exercici de la potestat jurisdiccional d'un altre jutge o magistrat.

5. Les accions i omissions que hagin donat lloc en sentència ferma a una declaració de responsabilitat civil contreta en l'exercici de la funció per dol o culpa greu de conformitat amb l'article 411 d'aquesta Llei.

6. L'exercici de qualsevol de les activitats incompatibles amb el càrrec de jutge o magistrat, que estableix l'article 389 d'aquesta Llei, llevat de les que poden constituir falta greu d'acord amb el que disposa l'article 418.13a d'aquesta.

7. Provocar el mateix nomenament per a jutjats i tribunals quan concorri en el nomenat alguna de les situacions d'incompatibilitat o prohibició que preveuen els articles 391 a 393 d'aquesta Llei, o mantenir-se en l'exercici del càrrec en els òrgans esmentats sense posar en coneixement del Consell General del Poder Judicial les circumstàncies necessàries per procedir al trasllat forçós que preveu l'article 394.

8. La inobservança del deure d'abstenció sabent que es dona alguna de les causes previstes legalment.

9. La desatenció o el retard injustificat i reiterat en la iniciació, tramitació o resolució de processos i causes o en l'exercici de qualsevol de les competències judicials.

10. L'absència injustificada, durant set dies naturals o més, de la seu de l'òrgan judicial on el jutge o magistrat està destinat.

11. Faltar a la veritat en la sol·licitud d'obtenció de permisos, autoritzacions, declaracions de compatibilitat, dietes i ajudes econòmiques.

12. La revelació pel jutge o magistrat de fets o dades coneguts en l'exercici de la seva funció o en ocasió d'aquesta, quan es causi algun perjudici a la tramitació d'un procés o a qualsevol persona.

13. L'abús de la condició de jutge per obtenir un tracte favorable i injustificat d'autoritats, funcionaris o professionals.

14. La comissió d'una falta greu quan el jutge o magistrat hagi estat anteriorment sancionat per dues altres greus que hagin adquirit fermesa, sense que hagin estat cancel·lades o s'hagin cancel·lat les anotacions corresponents, de conformitat amb el que estableix l'article 427 d'aquesta Llei.»

Quatre. L'article 418 queda redactat de la manera següent:

«Són faltes greus:

1. La falta de respecte als superiors en l'ordre jeràrquic, en presència seva, en l'escrit que se'ls adreça o amb publicitat.

2. Interessar-se, mitjançant qualsevol mena de recomanació, en l'exercici de l'activitat jurisdiccional d'un altre jutge o magistrat.

3. Dirigir als poders, autoritats o funcionaris públics o corporacions oficials felicitacions o censures pels seus actes, invocant la condició de jutge o servint-se d'aquesta condició.

4. Corregir l'aplicació o interpretació de l'ordenament jurídic feta pels inferiors en l'ordre jurisdiccional, excepte quan actuïn en l'exercici de la jurisdicció.

5. L'excés o abús d'autoritat, o falta greu de consideració respecte als ciutadans, secretaris, metges forenses, oficials, auxiliars i agents dels jutjats i tribunals, dels membres del Ministeri Fiscal, advocats i procuradors, graduats socials i funcionaris de la policia judicial.

6. Deixar de promoure l'exigència de responsabilitat disciplinària que sigui procedent als secretaris i personal auxiliar subordinat, quan coneguïn o hagin de conèixer l'incompliment greu per aquests dels deures que els corresponen.

7. Que el jutge o magistrat reveli fets o dades, coneguts en l'exercici de la seva funció o en ocasió d'aquest, quan no constitueixi la falta molt greu de l'apartat 12 de l'article 417 d'aquesta Llei.

8. L'absència injustificada durant més de tres dies naturals i menys de set de la seu de l'òrgan judicial en què el jutge o magistrat estigui destinat.

9. L'incompliment injustificat i reiterat de l'honori d'audiència pública i la inassistència injustificada als actes processals amb audiència pública que estiguin assenyalats, quan no constitueixi falta molt greu.

10. El retard injustificat en la iniciació o en la tramitació dels processos o causes de què conegui el jutge o magistrat en l'exercici de la seva funció, si no constitueix falta molt greu.

11. L'incompliment o desatenció reiterades als requeriments que en l'exercici de les seves competències legítimes realitzin el Consell General del Poder Judicial, el president del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional i dels tribunals superiors de justícia o sales de govern, o l'obstaculització de les funcions inspectores.

12. L'incompliment de l'obligació d'elaborar l'alendaro o la relació d'assumptes pendents en el supòsit que estableix l'apartat 3 de l'article 317 d'aquesta Llei.

13. L'exercici de qualsevol activitat de les considerades compatibilitzables a què es refereix l'article 389.5è d'aquesta Llei, sense obtenir, quan estigui prevista, la pertinent autorització o haver-la obtingut amb falta de veracitat en els pressupòsits al·legats.

14. L'abstenció injustificada, quan sigui declarada per la Sala de Govern, de conformitat amb el que disposa l'article 221.3 d'aquesta Llei.

15. La comissió d'una falta de caràcter lleu havent estat sancionat anteriorment per resolució ferma per dues altres de lleus sense que hagin estat cancel·lades o sigui procedent la cancel·lació de les anotacions corresponents, de conformitat amb el que estableix l'article 427.»

Cinc. L'article 419 queda redactat de la manera següent:

«Són faltes lleus:

1. La falta de respecte als superiors jeràrquics quan no hi concorrin les circumstàncies que qualificarien la conducta de falta greu.

2. La desatenció o desconsideració amb iguals o inferiors en l'ordre jeràrquic, amb els ciutadans, membres del Ministeri Fiscal, metges forenses, advocats i procuradors, graduats socials, secretaris, oficials, auxiliars i agents, i funcionaris de la policia judicial.

3. L'incompliment injustificat o immotivat dels terminis legalment establerts per dictar resolució en qualsevol classe d'assumpte de què conegui el jutge o magistrat.

4. L'absència injustificada durant més d'un dia natural i menys de quatre de la seu de l'òrgan judicial on el jutge o magistrat estigui destinat.

5. La desatenció als requeriments que en l'exercici de les seves competències legítimes realitzin el Consell General del Poder Judicial, el president del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional i dels tribunals superiors de justícia o sales de govern.»

Sis. L'article 420 queda redactat de la manera següent:

«1. Les sancions que es poden imposar als jutges i magistrats per faltes comeses en l'exercici dels seus càrrecs són:

a) Advertència.

b) Multa de fins a cinc-centes mil pessetes.

c) Trasllet forçós a jutjat o tribunal amb seu separada, almenys, a cent quilòmetres d'aquella en què estigui destinat.

d) Suspensió de fins a tres anys.

e) Separació.

El jutge o magistrat sancionat amb trasllat forçós no pot concursar en el termini d'un a tres anys. La durada de la prohibició de concursar s'ha de determinar necessàriament en la resolució que posi fi al procediment.

2. Les faltes lleus només es poden sancionar amb advertència o multa de fins a cinquanta mil pessetes o amb totes dues; les greus, amb una multa de cinquanta mil una a cinc-centes mil pessetes, i les molt greus, amb suspensió, trasllat forçós o separació.

3. Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuen al cap de dos anys; les imposades per faltes greus, al cap d'un any, i per faltes lleus, en el termini previst en el Codi penal per a la prescripció

de les faltes. Aquests terminis de prescripció es comencen a computar des de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa la resolució per la qual es van imposar les sancions.»

Set. L'article 421 queda redactat de la manera següent:

«1. Són competents per a la imposició de sancions:

a) Per a la sanció d'advertència, el president del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional i dels tribunals superiors de justícia, als jutges i magistrats que en depenen.

b) Per a la sanció de multa o d'advertència i multa corresponent a faltes lleus, les sales de govern del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional i dels tribunals superiors de justícia respecte als jutges i magistrats que depenen de cada una d'aquestes.

c) Per a les sancions corresponents a faltes greus, la Comissió Disciplinària del Consell General del Poder Judicial.

d) Per a les molt greus, el ple del Consell General del Poder Judicial.

2. No obstant això, els òrgans a què fan referència les regles anteriors poden imposar sancions de menys gravetat que les que tenen ordinàriament atribuïdes si, en examinar un expedient que inicialment està atribuït a la seva competència, resulta que els fets objecte d'aquest mereixen un retret disciplinari inferior.

3. En la imposició de sancions per les autoritats i òrgans competents s'ha d'observar la deguda adequació o proporcionalitat entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada.»

Vuit. L'apartat 1 de l'article 422 queda redactat de la manera següent:

«1. La sanció d'advertència s'imposa sense cap altre tràmit que l'audiència de l'interessat, prèvia una informació sumària.

Contra la resolució que es dicti sobre aquesta mena de sanció, el sancionat hi pot interposar amb caràcter potestatiu, abans d'acudir a la via contenciosa administrativa, un recurs administratiu, i el denunciador, si s'escau, pot acudir a la via contenciosa administrativa d'acord amb les normes de legitimitat que estableix la Llei reguladora d'aquesta jurisdicció.»

Nou. L'article 423 queda redactat de la manera següent:

«1. El procediment disciplinari s'inicia d'ofici, per acord de la Sala de Govern o president que correspongui o, si s'escau, de la Comissió Disciplinària o del ple del Consell General del Poder Judicial, o bé per iniciativa pròpia, com a conseqüència d'una ordre o petició raonada d'un òrgan diferent, o de denúncia. També s'inicia a instància del Ministeri Fiscal.

2. Qualsevol denúncia sobre el funcionament de l'Administració de justícia en general i de l'actuació dels jutges i magistrats en particular ha de ser objecte, en el termini d'un mes, d'informe del cap del Servei d'Inspecció, el qual pot proposar-ne l'arxivament, la formació de diligències informatives o la incoació directa d'un procediment disciplinari.

La resolució motivada que dicti la Sala de Govern o la Comissió Disciplinària sobre la iniciació de l'expedient s'ha de notificar al denunciador, que no la pot impugnar en la via administrativa, sense perjudici de la legitimitat que tingui com a interessat en la via jurisdiccional.

Si s'incoa un expedient disciplinari, s'han de notificar al denunciador les resolucions que es dictin i hi pot formular al·legacions, però no es pot recórrer contra la decisió de l'expedient en la via administrativa, sense perjudici de la legitimitat que tingui com a interessat en la via jurisdiccional.

3. En l'acord que mani iniciar el procediment s'ha de designar un instructor delegat de la mateixa categoria, almenys, a la d'aquell contra el qual s'adreça el procediment. A proposta de l'instructor delegat, s'ha de designar un secretari.»

Deu. L'article 424 queda redactat de la manera següent:

«La Comissió Disciplinària del Consell General del Poder Judicial, per iniciativa pròpia, escoltat l'instructor delegat o a proposta d'aquest, prèvia audiència del jutge o magistrat contra el qual es dirigeix l'expedient i del Ministeri Fiscal, pot acordar cautelàriament la suspensió provisional de l'expedient per un període màxim de sis mesos, quan apareguin indicis racionals de la comissió d'una falta molt greu.»

Onze. L'article 425 queda redactat de la manera següent:

«1. L'instructor delegat ha de practicar totes les proves i actuacions que siguin necessàries per a la determinació i comprovació dels fets i responsabilitats susceptibles de sanció, amb la intervenció del Ministeri Fiscal i de l'interessat, que es pot valer d'un advocat des de l'inici de l'expedient.

2. A la vista de les proves i actuacions practicades, l'instructor delegat ha de formular, si és procedent, el plec de càrrecs, en el qual s'han d'exposar els fets impugnats amb expressió, si s'escau, de la falta presumptament comesa i de les sancions que s'hi poden aplicar.

El plec de càrrecs s'ha de notificar a l'interessat perquè, en el termini de vuit dies, el pugui contestar i hi pugui proposar la prova necessària, la pertinència de la qual ha de ser qualificada per l'instructor delegat.

3. Una vegada contestat el plec o transcorregut el termini sense fer-ho, i practicades, si s'escau, les proves proposades per l'interessat, l'instructor delegat, prèvia audiència del Ministeri Fiscal, ha de formular una proposta de resolució, en la qual ha de fixar amb precisió els fets, fer-ne la valoració jurídica i indicar la sanció que consideri procedent.

La proposta de resolució s'ha de notificar a l'interessat perquè, en el termini de vuit dies, hi al·legui el que convingui al seu dret.

4. Evacuat aquest tràmit, o transcorregut el termini per fer-ho, s'han de remetre les actuacions a l'autoritat que hagi ordenat la iniciació del procediment per a la decisió que sigui procedent. Quan aquesta autoritat entengui procedent una sanció de més gravetat que les que estan dins de la seva competència, ha d'elevat el procediment, amb la seva proposta, a qui en sigui competent.

5. Les autoritats competents poden retornar l'expedient a l'instructor delegat perquè comprengui altres fets en el plec de càrrecs, completi la instrucció o sotmeti a l'interessat una proposta de resolució que inclogui una qualificació jurídica de més gravetat.

6. La durada del procediment sancionador no ha d'excedir els sis mesos. Quan, per raons excepcionals, es prolongui per un termini més ampli, l'instructor delegat ha de donar compte cada deu dies de l'estat de la seva tramitació i de les circumstàncies

que n'impedeixen la conclusió a l'autoritat que hagi manat procedir.

7. La resolució que posi terme al procediment disciplinari ha de ser motivada i s'hi poden tenir en compte uns fets diferents dels que van servir de base a la proposta de resolució, sense perjudici de la seva valoració jurídica diferent sempre que no sigui més greu.

8. La resolució que es dicti ha de ser notificada a l'interessat i al Ministeri Fiscal, els quals si l'acord procedeix de la Sala de Govern o de la Comissió Disciplinària hi poden interposar un recurs potestatiu en contra en la via administrativa, sense perjudici dels que legalment siguin procedents en la via jurisdiccional. Així mateix, s'ha de notificar al denunciador, si n'hi ha, el qual únicament hi pot recórrer, si s'escau, en la via contenciosa administrativa.

Les associacions de jutges i magistrats també estan legitimades per interposar, en nom dels associats, un recurs contenciós administratiu, sempre que se n'acrediti l'autorització expressa d'aquests.

9. La resolució sancionadora és executiva en exhaurir-se la via administrativa, encara que s'hi hagi interposat un recurs contenciós administratiu, llevat que el Tribunal n'acordi la suspensió.»

Article vuitè. Mesures de suport judicial.

U. S'afegeix, a continuació de l'article 216 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, un capítol IV bis amb la denominació i el contingut següents:

«CAPÍTOL IV BIS

De les mesures de reforç en la titularitat dels òrgans judicials

Article 216 bis.

Quan el retard o l'acumulació excepcionals d'assumptes en un determinat jutjat o tribunal no puguin ser corregits mitjançant el reforçament de la plantilla de secretaria o l'exempció temporal de repartiment que preveu l'article 167.1 d'aquesta Llei, el Consell General del Poder Judicial pot acordar mesures excepcionals de suport judicial consistents en l'adscripció, en qualitat de jutges substituïts o jutges de suport, de jutges adjunts que estiguin seguint el curs teòric i pràctic de selecció en el Centre de Selecció i Formació de Jutges i Magistrats, en l'atorgament de comissions de servei a jutges i magistrats, o en l'adscripció de jutges substituïts o magistrats suplents perquè participin amb els titulars d'aquests òrgans en la tramitació i resolució d'assumptes que no estiguin pendents.

Si la causa de retard té caràcter estructural, el Consell General del Poder Judicial, juntament amb l'adopció de les mesures provisionals, ha de formular les propostes oportunes al Ministeri de Justícia, o a les comunitats autònomes amb competències en la matèria, a fi de l'adequar la plantilla del jutjat o tribunal afectat o la correcció de la demarcació o planta que sigui procedent.

Article 216 bis 2.

Les propostes de mesures de suport judicial, que s'han d'eleva al Consell General del Poder Judicial a través de les sales de govern corresponents, han de contenir:

1r Explicació succinta de la situació de l'òrgan jurisdiccional de què es tracti.

2n Expressió raonada de les causes que han originat el retard o l'acumulació d'assumptes.

3r Ressenya del volum de treball de l'òrgan jurisdiccional i del nombre i la classe d'assumptes pendents.

4t Pla d'actualització del jutjat o tribunal amb indicació de la seva extensió temporal i del projecte d'ordenació de la funció concreta del jutge o equip de suport, la tasca del qual, amb plena jurisdicció, s'ha de projectar en el tràmit i resolució dels assumptes de nou ingrés o pendents d'assenyalament, i queden reservats al titular o titulars de l'òrgan els assumptes en tramitació que no hagin assolit aquell estat processal.

Article 216 bis 3.

1. Les sales de govern que projectin l'establiment de mesures de suport mitjançant comissió de servei han de donar la publicitat adequada al seu propòsit perquè els jutges i magistrats que puguin estar interessats en el nomenament tinguin l'oportunitat de deduir-hi la petició corresponent.

2. En el cas que hi hagi diversos peticionaris per a l'atorgament de la mateixa comissió de servei, la Sala de Govern corresponent, en proposar amb preferència aquell que consideri més idoni, ha de valorar les circumstàncies següents:

- Pertinença del jutge o magistrat sol·licitant al mateix ordre jurisdiccional en què estigui integrat el jutjat o tribunal que s'ha de reforçar.
- El lloc i distància del destinació del peticionari.
- La situació de l'òrgan on és titular.
- El coneixement del dret o de la llengua i el dret substantiu propis de la comunitat autònoma en què ha de tenir lloc la comissió.

En tots els casos en què la comissió s'hagi de proposar amb relleu de funcions, és requisit previ per al seu atorgament que, segons el parer del Consell General del Poder Judicial, amb l'informe previ de la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia sota la jurisdicció del qual estigui l'òrgan de procedència, l'absència del jutge o magistrat a qui afecti s'hagi de cobrir, en el moment de produir-se, de manera satisfactòria mitjançant substitució o qualsevol altra de les fórmules que preveu aquesta Llei.

De les apreciacions, se n'ha de fer la menció oportuna a la proposta de la Sala de Govern que, a més, ha de reflectir l'acceptació del jutge o magistrat la comissió del qual es proposa i expressar si aquest ha de quedar rellevat o no de les seves funcions, a la seva pròpia destinació.

3. En qualsevol proposta de comissió de servei, hi ha de constar si la concessió s'ha d'acordar o no amb dret a la percepció de dietes i despeses de desplaçament, així com el règim retributiu corresponent.

Article 216 bis 4.

Les comissions de servei i les adscripcions en règim de suport de jutges i magistrats suplents s'han de sol·licitar i atorgar per un termini màxim de sis mesos, que comença a córrer des del moment de la incorporació dels designats als jutjats o tribunals objecte de reforç.

No obstant això, si durant aquest termini no s'ha aconseguit l'actualització pretesa, es pot proposar la nova aplicació de la mesura per un altre termini igual

o inferior si això és suficient als fins de la normalització perseguida.

Les propostes de renovació s'han de subjectar a les mateixes exigències que les previstes per a les mesures de suport judicial originàries.»

Dos. L'article 230 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queda redactat en la manera següent:

«1. Els jutjats i tribunals poden utilitzar qualssevol mitjans tècnics, electrònics, informàtics i telemàtics, per a l'exercici de la seva activitat i l'exercici de les seves funcions, amb les limitacions que a la utilització d'aquests mitjans estableixen la Llei orgànica 5/1992, de 29 d'octubre, i altres lleis que hi són aplicables.

2. Els documents emesos pels mitjans anteriors, sigui quin sigui el seu suport, gaudeixen de la validesa i eficàcia d'un document original sempre que quedi garantida la seva autenticitat, integritat i el compliment dels requisits exigits per les lleis processals.

3. Els processos que es tramitin amb suport informàtic han de garantir la identificació i l'exercici de la funció jurisdiccional per l'òrgan que l'exerceix, i també la confidencialitat, privacitat i seguretat de les dades de caràcter personal que continguin en els termes que estableix la llei.

4. Les persones que demanin la tutela judicial dels seus drets i interessos es poden relacionar amb l'Administració de justícia a través dels mitjans tècnics a què es refereix l'apartat primer si són compatibles amb els que disposin els jutjats i tribunals i es respecten les garanties i els requisits que prevegi el procediment de què es tracti.

5. El Consell General del Poder Judicial ha d'establir per reglament els requisits i altres condicions que afecten l'establiment i la gestió dels fitxers automatitzats que estiguin sota la responsabilitat dels òrgans judicials de manera que s'asseguri el compliment de les garanties i els drets establerts a la Llei orgànica 5/1992, de 29 d'octubre, de regulació del tractament automatitzat de les dades de caràcter personal.

Els programes i aplicacions informàtics que s'utilitzin a l'Administració de justícia han de ser prèviament aprovats pel Consell General del Poder Judicial, el qual ha de garantir-ne la compatibilitat.

Els sistemes informàtics que s'utilitzin a l'Administració de justícia han de ser compatibles entre si per facilitar la comunicació i integració, en els termes que determini el Consell General del Poder Judicial.»

Tres. Article 231.4

«4. Les actuacions judicials realitzades i els documents presentats en l'idioma oficial d'una comunitat autònoma tenen plena validesa i eficàcia sense necessitat de traducció al castellà. S'ha de procedir d'ofici a la seva traducció quan hagin de tenir efecte fora de la jurisdicció dels òrgans judicials situats a la comunitat autònoma, excepte si es tracta de comunitats autònomes amb llengua oficial pròpia coincident. També s'ha de procedir a la seva traducció quan així ho disposin les lleis o a instància de part que al·legui indefensió.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 272 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queda redactat en la forma següent:

«1. En les poblacions on hi hagi diversos jutjats i el conjunt de l'activitat judicial ho justifiqui, s'hi

poden establir serveis comuns dependents dels deganats i dels presidents de les audiències provincials per a la pràctica de notificacions i actes processals de comunicació, per a l'execució de sentències, la pràctica d'embargaments i llançaments, transcripció de sentències i aquells altres que siguin necessaris per millorar la gestió dels òrgans judicials i l'atenció al ciutadà.»

Cinc. S'afegeix un apartat 4 a l'article 272 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, amb la redacció següent:

«4. El Ministeri de Justícia, escoltat el Consell General del Poder Judicial, ha de determinar la seva estructura, plantilles i, si s'escau, l'horari i la jornada de treball especials quan els assenyalats amb caràcter general no permetin l'adequat funcionament d'aquests serveis.»

Article novè. *Activitat informadora del Consell General del Poder Judicial.*

Els articles que a continuació es detallen de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queden modificats en els termes següents:

U. L'apartat 6 de l'article 35 queda redactat de la manera següent:

«6. Les comunitats autònomes, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial, han de determinar, per llei, la capitalitat dels partits judicials.»

Dos. El primer paràgraf i les lletres a), e) i f) de l'apartat 1 de l'article 108 queden redactats de la manera següent:

«1. El Consell General del Poder Judicial ha d'emetre informe sobre els avantprojectes de lleis i disposicions generals de l'Estat i de les comunitats autònomes que afectin totalment o parcial alguna de les matèries següents:

a) Determinació i modificació de demarcacions judicials i de la seva capitalitat en els termes de l'article 35 d'aquesta llei.»

e) Normes processals o que afectin aspectes juridicoconstitucionals de la tutela davant els tribunals ordinaris de l'exercici de drets fonamentals i qualssevol altres que afectin la constitució, organització, funcionament i govern dels jutjats i tribunals.

f) Lleis penals i normes sobre règim penitenciari.»

Tres. S'afegeix un apartat 3 a l'article 109 amb la redacció següent:

«3. Les Corts Generals, quan ho disposin els reglaments de les cambres, poden sol·licitar informe al Consell General del Poder Judicial sobre proposicions de llei o esmenes que versin sobre matèries compreses a l'apartat primer de l'article anterior. Aquesta mateixa regla és aplicable, en el mateix supòsit, a les assemblees legislatives de les comunitats autònomes.»

Quatre. L'apartat 8 de l'article 127 queda redactat de la manera següent:

«8. Evacuar els informes que preveu la llei i exercir la potestat reglamentària que atribueix la llei al Consell General del Poder Judicial.»

Article desè. *Potestat reglamentària del Consell General del Poder Judicial.*

Els articles que es detallen a continuació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queden modificats en els termes següents:

U. L'article 110 queda redactat de la manera següent:

«1. El Consell General del Poder Judicial pot dictar reglaments sobre el seu personal, organització i funcionament en el marc de la legislació sobre la funció pública.

2 El Consell General del Poder Judicial, en l'àmbit de la seva competència i amb subordinació a les lleis, pot dictar reglaments de desplegament d'aquesta Llei per establir regulacions de caràcter secundari i auxiliar. Aquests reglaments poden regular condicions accessòries per a l'exercici dels drets i deures que conformen l'estatut judicial sense innovar aquells ni alterar aquest en el seu conjunt. Es poden aprovar en els casos en què sigui necessari per a l'execució o aplicació d'aquesta Llei, en els casos en què ho prevegi aquesta Llei o una altra i, especialment, en les matèries següents:

a) Sistema d'ingrés, promoció i especialització en la carrera judicial, règim dels funcionaris judicials en pràctiques i dels jutges adjunts i cursos teòrics i pràctics en el Centre de Selecció i Formació de Jutges i Magistrats, així com organització i funcions de l'esmentat centre.

A aquest efecte, en el desplegament reglamentari de l'organització i funcions del centre, s'ha de determinar la composició del Consell Rector, en el qual necessàriament hi han d'estar representats el Ministeri de Justícia, les comunitats autònomes amb competències en matèria de justícia i les associacions professionals de jutges i magistrats.

b) Forma de distribució entre torns i de provisió de places vacants i desertes de jutges i magistrats.

c) Temps mínim de permanència en la destinació dels jutges i magistrats.

d) Procediment dels concursos reglats i forma de sol·licitud de provisió de places i de càrrecs de nomenament discrecional.

e) Activitats de formació dels jutges i magistrats i forma d'obtenció de títols d'especialització.

f) Situacions administratives de jutges i magistrats.

g) Règim de llicències i permisos de jutges i magistrats.

h) Valoració com a mèrit preferent del coneixement de la llengua i dret propis de les comunitats autònomes en la provisió de places judicials en el territori de la comunitat respectiva.

i) Règim d'incompatibilitats i tramitació d'expedients sobre qüestions que afectin l'estatut de jutges i magistrats.

j) Contingut de l'escalafó judicial, en els termes que preveu aquesta Llei.

k) Règim de substitucions, dels magistrats suplents, dels jutges substituïts i de provisió temporal i dels jutges de pau.

l) Funcionament i facultats de les sales de govern, de les juntes de jutges i altres òrgans governatius i eleccions, nomenament i cessament de membres de les sales de govern i de jutges degans.

m) Inspecció de jutjats i tribunals, i tramitació de queixes i denúncies.

n) Publicitat de les actuacions judicials, habilitació de dies i hores, fixació de les hores d'audiència pública i constitució dels òrgans judicials fora de la seva seu.

ñ) Especialització d'òrgans judicials, repartiment d'assumptes i ponències i normes generals

sobre prestació i desenvolupament del servei de guàrdia, sense perjudici de les competències del Ministeri de Justícia i Interior en matèria de personal, que preveu l'article 455 d'aquesta Llei.

o) Forma de cessament i possessió en els òrgans judicials i confecció d'alardos.

p) Cooperació jurisdiccional.

q) Honors i tractament de jutges i magistrats, i regles sobre protocol en actes judicials.

3. Els projectes de reglaments de desplegament s'han de sotmetre a informe de les associacions professionals de jutges i magistrats i de les corporacions professionals o associacions d'una altra naturalesa que tinguin reconeguda legalment la representació d'interessos als quals puguin afectar. S'ha de donar intervenció a l'Administració de l'Estat, per mitjà del Ministeri de Justícia, i a les de les comunitats autònomes sempre que una i altres tinguin competències relacionades amb el contingut del reglament o sigui necessari coordinar aquestes amb les del Consell General. S'han de fer les consultes i els estudis previs que es considerin pertinents i un dictamen de legalitat sobre el projecte.

S'ha d'escoltar el Ministeri Fiscal quan li afecti la matèria sobre la qual vers el projecte i especialment en els supòsits que preveuen les lletres n, ñ i q de l'apartat 2 d'aquest article.

4. Els reglaments, que ha d'aprovar el Ple del Consell General del Poder Judicial per majoria de tres cinquens dels seus membres, autoritzats pel seu president, s'han de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat":»

Dos. L'apartat 2 de l'article 139 queda redactat de la manera següent:

«2. Els reglaments aprovats pel Consell General del Poder Judicial s'han de publicar en la forma que preveu l'article 110.4 de la Llei.»

Tres. L'actual apartat 2 de l'article 139 passa a ser apartat 3.

Quatre. L'apartat 2 de la disposició addicional primera queda redactat de la manera següent:

«2. El Govern o, si s'escau, les comunitats autònomes amb competències en la matèria, han d'aprovar els reglaments que exigeix el desplegament d'aquesta Llei orgànica, excepte quan la competència per fer-ho correspongui al Consell General del Poder Judicial d'acord amb el que disposa l'article 110. Quan afectin condicions accessòries per a l'exercici dels drets i deures dels jutges i magistrats, estan subjectes als mateixos límits i condicions establerts per al Consell General del Poder Judicial.»

Article onzè. *Règim pressupostari del Consell General del Poder Judicial.*

Els articles que es detallen a continuació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queden modificats en els termes següents:

U. L'apartat 8 de l'article 107 queda redactat de la manera següent:

«8. Elaborar, dirigir l'execució i controlar el compliment del pressupost del Consell.»

Dos. Els apartats 12 i 13 de l'article 127 queden redactats de la manera següent:

«12. Elaborar el pressupost del Consell General del Poder Judicial que s'ha d'integrar en els generals de l'Estat, en una secció independent.

13. Dirigir l'execució del pressupost del Consell i controlar-ne el compliment.»

Tres. L'actual apartat 13 de l'article 127 passa a ser l'apartat 14 del mateix article.

Article dotzè. *Incompatibilitats i prohibicions de jutges i magistrats.*

Els articles 391 i 392 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queden redactats de la manera següent:

«Article 391. No poden pertànyer a una mateixa sala de justícia o audiència provincial, magistrats que estiguin units per un vincle matrimonial o una situació de fet equivalent, o que tinguin parentiu entre si dins el segon grau de consanguinitat o afinitat, llevat que, per previsió legal o per aplicació del que disposen els articles 155 i 198.1 d'aquesta Llei hi hagi diverses seccions, cas en què es poden integrar en seccions diverses, però no formar sala junts.

Tampoc poden pertànyer a una mateixa sala de govern jutges o magistrats units entre si per qualsevol dels vincles a què es refereix el paràgraf anterior. Aquesta disposició és aplicable als presidents.»

«Article 392.1 Els jutges o magistrats no poden intervenir en la resolució de recursos relatius a resolucions dictades pels qui tinguin amb ells alguna de les relacions a què fa referència l'article anterior, ni en fases ulteriors del procediment que, per la seva pròpia naturalesa, impliquin una valoració de les actuacions anteriors d'aquestes.

En virtut d'aquest principi, a més de l'obligació d'abstenció, sempre que hi hagi qualsevol dels vincles a què es refereix l'article anterior, són incompatibles:

a) Els jutges d'instrucció amb els jutges unipersonals penals que hagin de conèixer en judici oral del que hagin instruït aquests i amb els magistrats de la secció que estiguin en el mateix cas.

b) Els magistrats de qualsevol sala de justícia, constitueixi o no secció orgànica, a la qual estigui atribuït el coneixement dels recursos respecte a les resolucions d'un òrgan jurisdiccional, sigui quin sigui l'ordre al qual pertanyi, amb els jutges o magistrats d'aquest òrgan. S'exceptuen d'aquesta incompatibilitat les sales i seccions del Tribunal Suprem.

2. Són incompatibles si hi concorre entre altres qualsevol de les relacions a què es refereix l'article anterior:

a) Els presidents i magistrats de la sala penal de l'Audiència Nacional i els de les audiències provincials, respecte als membres del Ministeri Fiscal de la Fiscalia corresponent, excepte quan a l'Audiència Provincial hi hagi més de tres seccions.

b) Els presidents i magistrats de la Sala Civil i Penal respecte al fiscal en cap i tinent fiscal d'aquest òrgan.

c) Els jutges d'instrucció i els jutges unipersonals penals, respecte als fiscals destinats a fiscalies en l'àmbit territorial de les quals exerceixin la seva jurisdicció, amb excepció dels partits on hi hagi més de cinc òrgans de la classe de què es tracti.

d) Els presidents, magistrats i jutges respecte als secretaris i altre personal al servei de l'Administració de justícia que en depenguin directament.»

Article tretzè. *Competència de la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.*

L'article 66 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queda redactat de la manera següent:

«La Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional coneix en única instància dels recursos contra disposicions i actes emanats dels ministres i secretaris d'Estat, llevat que confirmen en la via administrativa de recurs o en procediment de fiscalització o tutela els dictats per òrgans o entitats diferents, sigui quin sigui el seu àmbit territorial. Així mateix coneix dels emanats dels caps dels estats majors de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire, exclusivament en les matèries referides a ascensos, ordre i antiguitat en l'escalafó i destinacions.»

Article catorzè. *Acords i deliberacions del Consell General del Poder Judicial.*

Es crea un nou apartat 5, a l'article 137 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, del tenor següent:

«5. Els acords dels òrgans del Consell sempre han de ser motivats.»

Article quinzè. *Excedència voluntària dels membres de la carrera judicial.*

L'apartat 3 de l'article 357 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queda redactat de la manera següent:

«3. Es pot concedir igualment l'excedència voluntària als membres de la carrera judicial si ho sol·liciten per interès particular. En aquest cas, no es pot declarar l'excedència voluntària fins que hagi completat cinc anys de serveis efectius des que es va accedir a la carrera judicial o des del reingrés, i no s'hi pot romandre més de quinze anys, o un període igual, com a màxim, al de serveis efectius que hagi prestat el sol·licitant en períodes consecutius o alterns. No pot romandre en aquesta situació menys de dos anys.»

Article setzè. *Competència en matèria de personal al servei de l'Administració de justícia.*

L'article 455 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queda redactat de la manera següent:

«Les competències respecte a tot el personal al servei de l'Administració de justícia inclòs a l'article anterior corresponen al Ministeri de Justícia o, si s'escau, a les comunitats autònomes en totes les matèries relatives al seu Estatut i règim jurídic, com preses la selecció, formació inicial i continuada, provisió de destinacions, ascensos, situacions administratives, jornada laboral, horari de treball i règim disciplinari.»

Article dissetè. *Representació i defensa de l'Estat.*

L'apartat 1 de l'article 447 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queda redactat de la manera següent:

«1. La representació i defensa de l'Estat i dels seus organismes autònoms, llevat que, pel que fa a aquests, les seves disposicions autoritzin una altra cosa, així com les dels òrgans constitucionals, corresponen als lletrats integrats en els serveis jurídics de l'Estat. La representació i defensa de les entitats gestores i de la Tresoreria General de la Seguretat

Social correspon als lletrats de l'Administració de la Seguretat Social, sense perjudici que, en tots dos casos, i d'acord amb el que es determini per reglament, puguin ser encomanades a un advocat col·legiat especialment designat a aquest efecte.»

Article divuitè. *Incompatibilitats, prohibicions i jubilació dels secretaris judicials.*

Els articles que a continuació es detallen de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queden modificats en els termes següents:

U. L'article 467 queda redactat de la manera següent:

«La jubilació forçosa dels integrants dels diferents cossos al servei de l'Administració de justícia, excepte el dels secretaris judicials, és als seixanta-cinc anys.»

Dos. L'article 474 queda redactat de la manera següent:

«Els secretaris judicials estan subjectes a les incapacitats, incompatibilitats, prohibicions, situacions i jubilació que estableix aquesta Llei per als jutges i magistrats, llevat de les prohibicions que preveu l'article 395.»

Article dinovè. *Representació de les parts.*

Els preceptes de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, que s'expressen a continuació queden redactats de la manera que s'indica:

U. S'afegeix un apartat 3 a l'article 438, amb el text següent:

«3. En l'exercici de la seva professió els procuradors poden ser substituïts per un altre procurador. També per als actes i en la forma que es determini per reglament poden ser substituïts per un oficial habilitat.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 440 queda redactat de la manera següent:

«3. En els procediments laborals i de Seguretat Social, la representació, la pot tenir un graduat social col·legiat, al qual són aplicables les obligacions inherents a la seva funció, d'acord amb el disposen el seu ordenament jurídic professional, el present títol i especialment els articles 187, 437.2 i 442 d'aquesta Llei.»

Article vintè. *Oficials, auxiliars i agents de l'Administració de justícia.*

L'apartat 4 de l'article 484 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queda redactat de la manera següent:

«4. Sense perjudici del que disposa l'article 455 d'aquesta Llei, a cada secretaria judicial actuen sota la dependència directa del secretari, el qual respon del seu bon funcionament. Tanmateix, el jutge o president en té la direcció superior.»

Article vint-i-unè. *Instituts de medicina legal.*

Els preceptes de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, que s'esmenten a continuació queden redactats de la manera que s'indica:

U. L'apartat 2 de l'article 497 queda redactat de la manera següent:

«2. En el curs de les actuacions processals en les quals prenguin part com a conseqüència de les funcions d'assistència tècnica que els siguin encomanades, estan a les ordres dels jutges, magistrats, fiscals i encarregats del Registre Civil, en els termes que s'estableixin per reglament, sense perjudici de la seva dependència del director de l'institut de medicina legal corresponent.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 501 queda redactat de la manera següent:

«1. Els metges forenses han de ser destinats a un institut de medicina legal o a l'Institut de Toxicologia, sense perjudici que excepcionalment puguin ser adscrits a òrgans jurisdiccional, fiscals o oficines del Registre Civil, en els termes que s'estableixin per reglament.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 501 queda suprimit.

Quatre. L'apartat 1 de l'article 503 queda redactat de la manera següent:

«1. El Ministeri de Justícia, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial i, si s'escau, de la comunitat autònoma afectada que hagi assumit competències en la matèria, ha de determinar les normes d'organització i funcionament dels instituts de medicina legal i les regles generals de l'actuació dels metges forenses que prestin assistència tècnica als òrgans jurisdiccional, fiscals o oficines del Registre Civil.»

Cinc. L'apartat 1 de l'article 504 queda redactat de la manera següent:

«1. Hi ha d'haver un institut de medicina legal a les capitals de província en les quals tingui la seu un tribunal superior de justícia, així com les capitals de província en les quals tinguin la seu sales de Tribunal Superior de Justícia amb jurisdicció en una o més províncies. En les altres ciutats, hi poden haver instituts de medicina legal, amb l'àmbit que estableixi per reglament el Govern a proposta del Ministeri de Justícia o, si s'escau, de la comunitat autònoma afectada amb competències en la matèria.»

Sis. Els apartats 1, 2 i 3 de l'article 506 queden redactats de la manera següent:

«1. En els instituts de medicina legal, un metge forense ha d'exercir la direcció del centre en la forma que es determini per reglament.

2. Als instituts de medicina legal i a l'Institut de Toxicologia, hi han de prestar serveis diplomats universitaris en infermeria o ajudants tècnics sanitaris, que s'han de seleccionar mitjançant les proves específiques que es determinin per reglament.

3. Així mateix, hi han de prestar servei auxiliars de laboratori i tècnics especialistes, que també s'han de seleccionar mitjançant les proves específiques que es determinin per reglament. Els auxiliars de laboratori i els tècnics especialistes s'assimilen, a efectes retributius, als auxiliars i oficials de l'Administració de justícia, respectivament.»

Article vint-i-dosè. *Concurs del personal al servei de l'Administració de justícia.*

L'apartat 2 de l'article 495 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queda modificada en els termes següents:

«Tampoc hi poden concursar els qui no hi hagin estat destinats durant el termini que es determini per reglament, que no pot ser inferior a un any tant en destinació forçosa com voluntària.»

Article vint-i-tresè. *Territorialització de les convocatòries d'oficials, auxiliars i agents.*

L'apartat 2 de l'article 491 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queda redactat en els termes següents:

«2. De conformitat amb el que estableix l'article 315 d'aquesta Llei, la convocatòria pot ser territorialitzada, de manera que s'agrupin les vacants d'un o diversos territoris, coincidents amb l'àmbit de cada tribunal superior de justícia. En aquest cas, l'aspirant ha d'optar per un dels àmbits territorials que expressi la convocatòria i, si és aprovat, ha de ser destinat obligatòriament a alguna de les vacants radicades en aquest.»

Article vint-i-quatrè. *Horari d'audiència pública de jutjats i tribunals.*

L'apartat 1 de l'article 188 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queda redactat de la manera següent:

«1. Els jutges i els presidents de les audiències i tribunals, dins els límits que fixa el Consell General del Poder Judicial, han d'assenyalar les hores d'audiència pública que siguin necessàries per garantir que la tramitació dels processos es produeixi sense dilacions indegudes. S'han de donar a conèixer a través d'un edicte fixat ostensiblement a la part exterior de les sales dels jutjats i tribunals.»

Article vint-i-cinquè. *Horari i jornada de les secretaries i oficines judicials.*

L'apartat 1 de l'article 189 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queda redactat de la manera següent:

«1. L'horari i la jornada de treball a les secretaries i oficines judicials dels jutjats i tribunals, l'ha de fixar el Ministeri de Justícia, després d'escoltar el Consell General del Poder Judicial i les comunitats autònomes amb competències en la matèria.

L'horari de treball ha de respectar el d'audiència pública de jutjats i tribunals que fixi el Consell General del Poder Judicial i no pot ser inferior a l'establert per a l'Administració pública.

El Ministeri de Justícia, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial, ha de determinar per reglament els sistemes de control de l'horari i de justificació d'incidències en totes les secretaries i oficines judicials de jutjats i tribunals, així com els horaris especials i les modificacions de l'establert amb caràcter general quan ho pugui exigir el servei públic.

El control de les incidències sobre el compliment de l'horari dins de cada oficina judicial, l'ha de portar a terme el secretari judicial, el qual n'ha de donar compte al jutge o president i al Ministeri de Justícia en el marc de les seves competències respectives.»

Disposició addicional primera. *Responsabilitat disciplinària judicial en l'àmbit de la jurisdicció militar.*

1. La responsabilitat disciplinària dels qui, de conformitat amb la Llei orgànica 4/1987, de 15 de juliol, sobre competència i organització de la jurisdicció militar, exerceixin càrrecs judicials, fiscals i secretaries relatories, ha de ser exigida d'acord amb el que disposa a aquest efecte per a jutges i magistrats el capítol III i del títol III del llibre IV de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, amb les adequacions pertinents i les excepcions que s'estableixen a continuació.

2. Les referències que es fan en aquest capítol al Ministeri Fiscal s'entenen fetes a la Fiscalia Juridicomilitar.

3. Les mencions que conté a la via o recurs contenciós administratiu s'entenen fetes a la via o recurs que preveu l'article 23.6 de la Llei orgànica 4/1987, de 15 de juliol, amb l'excepció del que preveu el segon paràgraf de l'apartat 8 de l'article 425 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, que no és aplicable en l'àmbit de la jurisdicció militar.

4. No són aplicables, en l'àmbit de la jurisdicció militar, les faltes previstes en els articles 417.2 i 10, 418.8 i 12 i 419.4 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol.

5. La menció a «competències judicials» que conté l'article 417.9 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, s'entén feta, per a l'àmbit de la jurisdicció militar, a «competències judicials, fiscals i de les secretaries relatories». Les mencions de l'article 418.2 i 3 de la mateixa Llei a «un altre jutge o magistrat» i a la «condició de jutge», s'entenen fetes, per al mateix àmbit, a «un altre òrgan judicial o fiscal» i a «les funcions judicials o fiscals», respectivament.

6. Es considera falta molt greu en l'àmbit de la jurisdicció militar: «Els enfrontaments greus i reiterats, per causes imputables a les persones a què es refereix l'article 128 de la Llei orgànica 4/1987, de 15 de juliol, amb les autoritats i amb els comandaments militars de la circumscriptió en què exerceixen el seu càrrec».

7. La falta molt greu tipificada a l'apartat 7 de l'article 417 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, té, per a l'àmbit de la jurisdicció militar, el contingut següent: «Provocar el nomenament per a funcions judicials, fiscals o de secretaria relatoria en què es doni alguna de les situacions d'incompatibilitat o prohibició que preveu l'article 120 de la Llei orgànica 4/1987, de 15 de juliol, o mantenir-se en l'exercici del càrrec sense posar en coneixement de l'òrgan competent les circumstàncies necessàries per procedir al cessament en la destinació».

8. Es considera falta greu en l'àmbit de la jurisdicció militar: «L'incompliment, pels fiscals, de les ordres concretes i instruccions sobre aplicació i interpretació de les lleis, amb caràcter general o referents a un fet determinat, que els hagin donat els superiors».

9. Les faltes greus tipificades als apartats 5, 11 i 14 de l'article 418 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, tenen, per a l'àmbit de la jurisdicció militar, el contingut següent, respectivament:

a) «L'excés o abús d'autoritat o falta greu de consideració respecte als subordinats, membres de la Fiscalia Juridicomilitar, advocats, procuradors, i dels qui acudeixin als òrgans judicials militars en qualsevol concepte».

b) «L'incompliment o desatenció reiterada als requeriments que en l'exercici de les seves legítimes competències realitzin el Consell General del Poder Judicial, la Sala de Govern del Tribunal Militar Central i els auditors presidents dels tribunals militars Central i territorials i, en el cas dels qui exerceixen càrrecs fiscals, del fiscal general de l'Estat, fiscal tocat o els fiscals en cap dels tribunals militars o els seus representants respectius, o l'obstaculització, si s'escau i en tots els supòsits, de les funcions inspectores».

c) «L'abstenció injustificada quan sigui declarada per l'òrgan competent d'acord amb el que disposa la Llei orgànica processal militar».

10. Les faltes lleus tipificades als apartats 2 i 5 de l'article 419 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, tenen, per a l'àmbit de la jurisdicció militar, el contingut següent, respectivament:

a) «La desatenció o desconsideració amb iguals o inferiors en l'ordre jeràrquic judicial o fiscal, amb els membres de la Fiscalia Juridicomilitar, advocats i procu-

radors, amb els secretaris, oficials, auxiliars de l'òrgan jurisdiccional i amb els qui hi acudeixin en qualsevol concepte».

b) «La desatenció als requeriments que en l'exercici de les seves competències legítimes realitzin el Consell General del Poder Judicial, la Sala de Govern del Tribunal Militar Central i els auditors presidents dels tribunals militars Central i territorials i, en el cas dels qui exerceixen càrrecs fiscals, del fiscal general de l'Estat, del fiscal togat, els fiscals en cap dels tribunals militars o els seus representants».

11. Les sancions de trasllat forçós i de separació, que preveu l'article 420 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, se substitueixen en l'àmbit de la jurisdicció militar per les de pèrdua de destinació i separació del servei, respectivament, i aquella té com a efecte el cessament en el càrrec que exerceix el sancionat, el qual no pot ser destinat durant dos anys a càrrecs judicials, fiscals o de secretaria relatoria.

12. La imposició de sancions a què es refereix l'article 421 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, es limita, en l'àmbit de la jurisdicció militar, als qui exerceixen càrrecs judicials militars, i és competent, a aquest efecte, per a les corresponents a faltes lleus la Sala de Govern del Tribunal Militar Central.

13. La designació d'instructor delegat, a què es refereix l'article 423.3 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, s'ha d'ajustar, en l'àmbit de la jurisdicció militar, al següent: «En l'acord que mani iniciar el procediment s'ha de designar com a instructor delegat un membre del cos jurídicomilitar que exerceixi funcions judicials militars, d'un càrrec superior al d'aquell contra el qual s'adreci el procediment, llevat que l'instructor designat sigui un oficial general, cas en què és vàlid per a qualsevol expedientat. A proposta de l'instructor delegat, s'ha de designar un secretari del mateix cos i en les mateixes funcions».

14. La suspensió provisional de l'expedientat, que preveu l'article 424 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, requereix a més, en l'àmbit de la jurisdicció militar, l'audiència prèvia de la Sala de Govern del Tribunal Militar Central.

15. En els procediments per faltes greus i molt greus s'ha de sol·licitar l'informe de la Sala de Govern del Tribunal Militar Central una vegada evacuat o finalitzat el tràmit d'al·legacions a la proposta de resolució. Igualment s'ha de sol·licitar el dit informe en el supòsit previst a l'apartat 2 del article 423 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol.

16. L'article 143 de la Llei orgànica 4/1987, de 15 de juliol, queda redactat en els termes següents: «Són competents per a la imposició de sancions: 1. Per imposar la d'advertència, el fiscal en cap respectiu. 2. Per imposar la sanció de multa en tota la seva extensió, el fiscal general de l'Estat i, per delegació seva, el fiscal togat. 3. Per imposar les sancions corresponents a faltes molt greus, el ministre de Defensa, a proposta del fiscal general de l'Estat».

17. Queden sense contingut els articles 129 a 134 i 136 a 142 de la Llei orgànica 4/1987, de 15 de juliol.

18. Es manté la vigència, per als membres de la Fiscalia Jurídicomilitar i de les secretaries relatories, de les normes de competència i procediment que contenen els articles 143, segons la redacció que en fa l'apartat 16 d'aquesta disposició addicional, 144, 145, 146, 147 i 148, de la Llei orgànica 4/1987, de 15 de juliol, per bé que les referències que s'hi fan a l'article 142 s'entenen fetes a l'article 425 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, en tot el que els sigui aplicable.

Disposició addicional segona. *Accés a la carrera judicial.*

El sistema d'accés a la carrera judicial, tant per la categoria de jutge com per la de magistrat, que estableixen

els apartats 3 i 4 de l'article 301 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, es manté fins que s'estableixi el sistema definitiu d'accés a la carrera judicial en una reforma ulterior de la Llei orgànica del poder judicial.

Disposició addicional tercera. *Sistemes de formació per a jutges i magistrats.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Consell General del Poder Judicial ha d'establir sistemes de formació específica i obligatòria per als jutges o magistrats que vulguin accedir als jutjats unipersonals contenciosos administratius, encara que no s'hagin posat en funcionament, excepte per als magistrats que estiguin destinats en aquest ordre jurisdiccional.

Disposició addicional quarta. *Cobertura de places per jutges de provisió temporal.*

La provisió de places per jutges en règim de provisió temporal s'ha de mantenir per un període de cinc anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, moment a partir del qual les vacants que no es puguin cobrir per jutges titulars han de ser proveïdes exclusivament en la forma que estableix l'apartat 2 de l'article 212 d'aquesta Llei.

Disposició addicional cinquena. *Desplegament de l'article 53.2 de la Constitució espanyola.*

En el termini de sis mesos, a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei orgànica, el Govern ha de remetre a les Corts un projecte de llei de desplegament de l'article 53.2 de la Constitució espanyola.

Disposició addicional sisena. *Mencions al Ministeri de Justícia.*

Totes les mencions que fa la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, al Ministeri de Justícia, s'entenen referides al Ministeri de Justícia i Interior.

Disposició transitòria primera. *Potestat reglamentària del Consell General del Poder Judicial.*

Les normes sobre procediment per a l'elaboració de disposicions reglamentàries de desplegament de la Llei orgànica del poder judicial pel Consell General del Poder Judicial són aplicables a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori de les convocatòries de proves de selecció, promoció i especialització.*

1. El nou règim de selecció, de concurs per a l'accés a la categoria de magistrat de juristes de competència reconeguda i de proves de promoció i d'especialització és aplicable a les convocatòries que s'efectuïn a partir dels sis mesos següents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei orgànica, amb les excepcions que estableixen els apartats següents.

2. Les proves de selecció, de concurs per a l'accés a la categoria de magistrat de juristes de competència reconeguda i de promoció i especialització convocades en la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es regeixen per les normes vigents en la data de la convocatòria. El Consell General del Poder Judicial ha d'efectuar totes les convocatòries a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. Les convocades abans de transcórrer els sis mesos següents a l'entrada en vigor es regeixen per la normativa anterior, en el que hi sigui aplicable.

3. Les disposicions introduïdes per aquesta Llei sobre desenvolupament de l'entrevista i forma de puntu-

ació en els concursos per a l'accés a la categoria de magistrat entre juristes de competència reconeguda són aplicables als concursos que s'estiguin duent a terme en el moment de la seva entrada en vigor, sempre que no hagi començat la fase d'entrevistes.

4. La norma sobre facultats del Consell General del Poder Judicial respecte a les propostes dels tribunals qualificadors que conté l'article 313.11, modificat, de la Llei orgànica del poder judicial és aplicable a les propostes que es facin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

5. Els magistrats i els membres de la carrera fiscal es poden presentar a les proves d'especialització convocades a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, sempre que compleixin els requisits que exigeix la Llei orgànica del poder judicial amb les modificacions introduïdes per aquesta Llei.

6. Les normes sobre composició de tribunals d'oposicions que introdueix aquesta Llei orgànica són aplicables a les convocatòries que s'aprovin a partir de la seva entrada en vigor.

7. La facultat de realitzar per especialitats la convocatòria dels concursos per a l'accés a la categoria de magistrat de juristes de competència reconeguda que preveu l'article 311.3, modificat, de la Llei orgànica del poder judicial, és aplicable a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

8. Les facultats d'iniciativa per a la convocatòria de proves de selecció i concursos i d'audiència en l'elaboració de normes reglamentàries i en la convocatòria de proves de selecció i d'accés a la categoria de magistrat de juristes de competència reconeguda són aplicables a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria tercera. *Règim de magistrats suplents i jutges substituïts i de provisió temporal.*

1. Les modificacions introduïdes per aquesta Llei en el règim relatiu als magistrats suplents, jutges substituïts i de provisió temporal s'apliquen a partir de les primeres propostes o acords de nomenament o de pròrroga que correspongui efectuar a partir de la seva entrada en vigor, amb les excepcions que estableix l'apartat següent.

2. Són immediatament aplicables les disposicions sobre substitució dels presidents dels tribunals superiors de justícia i sobre règim d'actuació de magistrats suplents i jutges substituïts i sobre el cessament d'uns i d'altres.

Els magistrats suplents que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin prestant servei als tribunals han de romandre en aquesta situació encara que hagin complert els setanta-dos anys fins a la finalització del període per al qual van ser nomenats.

3. El que preveu l'article 307 respecte a la durada del curs teòric i pràctic de selecció no és aplicable a les dues primeres convocatòries que es realitzin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, en les quals la durada mínima és d'un any.

Disposició transitòria quarta. *Normes sobre requisits d'ingrés i permanència a la carrera judicial.*

Les limitacions relatives a l'ingrés i permanència en la carrera judicial que regulen els articles 301.5 i 311.4, modificats, de la Llei orgànica del poder judicial, són aplicables a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, en la mesura que suposin una alteració del règim vigent.

Disposició transitòria cinquena. *Concursos de trasllat.*

La norma sobre la facultat de no treure temporalment determinades vacants en els concursos de trasllat introduïda per aquesta Llei a l'article 326.2 de la Llei orgànica del poder judicial és aplicable als que es convoquin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria sisena. *Membres dels òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial.*

1. Els funcionaris destinats en els òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial continuen en situació de servei actiu en el seu cos o carrera d'origen, excepte quan s'acullin al dret que regula l'apartat següent.

2. Els funcionaris destinats en els òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial que hagin estat designats tal com preveu l'article 146.1, modificat, de la Llei orgànica del poder judicial, es poden acollir a la situació de serveis especials que preveu l'apartat 3 de l'article esmentat en el termini de trenta dies a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. En cas que s'acullin a aquesta situació, el termini a què es refereix l'article 146.1, modificat, de la Llei orgànica del poder judicial, es comença a computar a partir del dia de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. En cas que no s'acullin a aquesta situació conserven els seus drets d'acord amb la normativa vigent en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

3. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els funcionaris destinats en els òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial que s'hagin acollit al dret establert a l'apartat 2 d'aquesta disposició, sigui quin sigui el cos o carrera al qual pertanyin, poden prendre part en els concursos de provisió de llocs de treball corresponents per fer efectius els drets inherents a la situació de serveis especials.

4. Els magistrats i secretaris judicials amb destinació en els òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei que s'hagin acollit al dret que estableix l'apartat 2 d'aquesta disposició, quan cessin en el càrrec, llevat que hagin obtingut plaça, queden adscrits amb caràcter provisional a les sales del Tribunal Superior de Justícia o a l'Audiència Provincial, o bé de Madrid, o bé a les de la població en la qual estaven destinats en ser nomenats per als òrgans tècnics del Consell, segons elegeixin.

Els qui tinguin la categoria de magistrats del Tribunal Suprem queden adscrits a aquest. En els altres casos, la Sala de Govern respectiva ha de determinar l'adscripció concreta en funció de l'ordre jurisdiccional de procedència i de les necessitats del servei.

5. L'adscripció a què es refereix l'apartat 4 d'aquesta disposició s'ha de mantenir fins que obtinguin una plaça a la instància seva en l'òrgan a què estiguin adscrits. A aquest efecte estan obligats a prendre part en tots els concursos en els quals s'anunciïn places corresponents a aquests. La falta de participació en els concursos dona lloc a la seva destinació forçosa a la primera plaça que resulti deserta.

Disposició transitòria setena. *Centre d'Estudis Jurídics de l'Administració de Justícia.*

1. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Centre d'Estudis Judicials passa a denominar-se Centre d'Estudis Jurídics de l'Administració de Justícia. El personal, el patrimoni i els mitjans i recursos econòmics es transfereixen al Centre d'Estudis Jurídics de l'Administració de Justícia.

2. El director, el cap d'estudis i el secretari del Centre d'Estudis Judicials han de continuar en les seves funcions fins que prenguin possessió els titulars dels corresponents òrgans directius del Centre d'Estudis Jurídics de l'Administració de Justícia.

3. Els cursos que s'hi estiguin fent han de ser assumits pel Centre d'Estudis Jurídics de l'Administració de Justícia, que també ha de portar a terme els següents fins que se'n promulgui el Reglament.

4. Fins que no se'n promulgui el Reglament, el director del Centre d'Estudis Jurídics de l'Administració de Justícia, amb categoria de director general, ha de ser nomenat i separat per real decret, a proposta del ministre de Justícia i Interior.

Disposició derogatòria única.

Queden derogats:

1. El règim de responsabilitat disciplinària processal de jutges i magistrats, que contenen les lleis d'enjudiciament civil i d'enjudiciament criminal i, en particular, els preceptes que es concreten en els apartats següents.

2. El paràgraf segon de l'article 216, el paràgraf tercer de l'article 301, l'article 302, el paràgraf segon de l'article 375, l'article 433, l'article 447 i el paràgraf segon de l'article 1.475 de la Llei d'enjudiciament civil, així com l'expressió «al jutge o tribunal i» i la frase «o si han de ser només a càrrec de les parts» del paràgraf primer de l'article 108 i la frase «i els han d'imposar les altres correccions disciplinàries a què donin lloc» del paràgraf primer de l'article 373 de la Llei esmentada.

3. El paràgraf tercer de l'article 44, l'incís «i el superior ha de constrènyer el morós amb correcció disciplinària, sense perjudici de la màxima responsabilitat en què pugui incórrer» del paràgraf segon de l'article 192, el paràgraf segon de l'article 198, la frase «o promogui la correcció disciplinària que pertoqui» de l'article 200, el segon incís del paràgraf tercer de l'article 230, l'article 325, l'article 394 i el segon incís de l'article 435 de la Llei d'enjudiciament criminal.

4. Les lleis i disposicions s'oposin al que estableix aquesta Llei orgànica.

Disposició final primera. *Desplegament reglamentari.*

El Consell General del Poder Judicial ha de procedir a dictar en el termini de sis mesos, en l'àmbit de la potestat que li correspon, els reglaments necessaris per al desplegament de la Llei orgànica del poder judicial modificada per aquesta Llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei orgànica entra en vigor al cap de trenta dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 8 de novembre de 1994.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ

(Aquesta Llei s'inclou tenint en compte la Correcció d'errada publicada en el BOE núm. 285, de 29 -11-1994.)